

BV21.0232
Datum vergadering : 13 december 2021

Aanwezig in de raadszaal:

Commissieleden:

Leefbaar 3B : Jan Pieter Blonk, Wouter Hoppenbrouwer
VVD : Mauriel van As
CDA : Charles van Harn
WIJ Lansingerland : Jan Jumelet, Jan Alsemgeest
CU : Arjen Hofman
D66 : Michiel Muis, Ronald van der Stad
GroenLinks : Marko Ruijtenberg, Menno Duk
PvdA : Petra Verhoef, Valmir Xhemaili

Wethouders : Titia Cossen

Voorzitter : Nelleke Bouman

Commissiegriffier : Karin Koemans

Afwezig

Wethouders : Simon Fortuyn, Kathy Arends, Jan Willem van de Beukel
Leefbaar 3B : Henk Meester, Georgine Zwinkels
VVD : Matthijs Machielse
CDA : Hans van der Stelt
CU : Kees Willem Markus

1. Heropening geschorste vergadering van 7 december 2021

De voorzitter, om 20.15 uur: Het is ruim kwart over acht en ik wilde gaan beginnen. We gaan verder met de vergadering, die ik geschorst heb op 7 december j.l. Bericht van verhindering heb ik gekregen van wethouder Fortuyn, mevrouw Cossen zal het e.e.a. overnemen bij de actualiteiten uit de commissie als zich dat voordoet. Als er geen antwoord gegeven kan worden, komt dat later schriftelijk. De heer Markus is afwezig, ik zie de heer Hofman weer, de heer Dieleman is afwezig, mevrouw Zwinkels is afwezig, de heer Meester is afwezig en voor hem in de plaats is de heer Hoppenbrouwer. De heer Machielse is afwezig en de heer Van der Stelt is afwezig. Als het goed is, is meneer Duk nog en route. Ik ga niet met systemen werken met 5 of 3 minuten via de schermen, we doen het gewoon op de ouderwetse manier, mijn horloge werkt nog steeds. Een ieder welkom bij deze vervolgbijeenkomst en ook een ieder welkom, die via de webcast het e.e.a. volgt. We hebben vanavond een fors onderwerp op de agenda staan, dat is alles wat te maken heeft met de omgevingswet. In het verleden en afgelopen maanden hebben we daar het nodige over gehoord en er zal nu nog een aantal besluiten genomen moeten worden.

6. Stukken ter advisering aan de raad:

6.d Aanwijzen gevallen bindend adviesrecht Omgevingswet

De heer Hoppenbrouwer, L3B: Ik mag het woord voeren. Om maar met de deur in huis te vallen. Wat L3B betreft, gaat het college terug naar de tekentafel en komt met een herintroductie van de klankbordgroep. De hoofdreden daarvan is, dat als je de stukken bij elkaar bekijkt, dan missen wij een integrale afweging, waar we als raad een besluit over moeten nemen. Ik ga even terug in de tijd. Op 2 juni werd ons als raad in een beeldvormende avond verteld dat er concreet in 2021 3 zaken moesten worden vastgesteld. 1, het vaststellen van de lijst bindend advies, dat is de lijst die we thans voor ons hebben. Waarbij nog 2 uitsplitsingen werden gemaakt over starten vanuit een omkering WABO VGB lijst, whatever. Ik ga ervan uit, dat dat voor ligt, maar er zou ook een overzicht komen, waarbij het verleden zou worden afgezet met de toekomst en dat zou ook nog gelinkt worden met thema's uit de omgevingsvisie. Die afspraak is, wat ons betreft, niet nagekomen. De tweede afspraak, die met ons is gemaakt, is dat er een lijst zou worden vastgesteld met verplichte participatie en dan het vreselijke woord buitenplanse omgevingsplanactiviteiten. Ik heb er thuis mijn galgenspelletje mee gewonnen en ze zeiden: pap, dat is geen Nederlands woord, maar het was echt zo, dus ik heb weer een paar mensen zien hangen. En het derde wat we hadden afgesproken, is dat er participatiebeleid voorgelegd zou worden en

een participatieverordening. Dus die 3 dingen zijn niet nagekomen. Destijds hebben wij dat afgesproken om die integrale afweging te kunnen maken. Dat is niet aan de orde. Om goede besluiten te kunnen nemen. Immers, als we nu niets besluiten gaat alles wat planologie betreft naar het college en ik denk dat we dat niet zouden moeten willen. Dan nog een laatste citaat uit de beeldvorming van 8 september. Daar werden voorbeelden genoemd van wat we in het bindend advies zouden kunnen opnemen. Toen werd er gesproken over 25 woningen en thans is het wat mij betreft onduidelijk waarom het er nu ineens 40 zijn. Het gaat me niet zozeer om het getal, maar wel om de informatie en het feit dat andere gemeenten weer spreken over 10 of 50, maar dat kan couleur locale zijn. Verder heeft de VNG een handreiking aangereikt met allerlei voorbeelden. Dat wil niet zeggen, dat je dat allemaal 1 op 1 moet overnemen, maar wat ik jammer vind, ik heb ze niet geteld, maar er zijn 10 of 12 voorbeelden en we hebben in de raad niet de mogelijkheid gehad om de afweging te maken: zou dat voor ons ook van toepassing kunnen zijn? De antennes en windmolens staan er allemaal in, maar als voorbeeld neem ik even: het uitbreiden van bestaande niet-agrarische bedrijven met 15%. Wat het ook mag betekenen, maar ik kan me voorstellen, dat dat voor ons ook interessant is. Ik kan me ook voorstellen, dat is een tweede voorbeeld: het uitbreiden en het oprichten van bebouwing in en nabij natuurgebieden. Ik vind het best interessant dat wij hier als raad vanuit dat bindend advies zeggen: nou, we hebben een Groenzoom, we hebben Rottmeren, daar willen we eigenlijk geen rood, daar willen we niet bouwen. Daar zou je een uitspraak over kunnen doen. Welke afweging we ook maken, het maakt me niet uit, maar we hebben niet de kans gehad om dat goed met elkaar door te nemen. Verder zou het misschien ook wel verstandig kunnen zijn om te zeggen: wij willen biomassacentrales, wel of niet, maakt me niet. Als we dat wel gaan besluiten, dan wil ik dat als raad gepresenteerd hebben. Om die redenen denk ik dat het niet voldragen is. Verder heb ik technische vragen gesteld, met dank voor de beantwoording. Dan raak ik toch een beetje in de war, want ik leef nu in de veronderstelling, de wethouder gaat mij misschien corrigeren, maar ik leef in de veronderstelling, de raad heeft nu veel zeggenschap over raadsbesluiten, als we dat nu niet gaan doen, dan mag het college zijn plannen maken. Bij de uitgangspunten, zoals in de technische beantwoording wordt gezegd: de raad blijft bevoegd tot het vast stellen van het omgevingsplan (oude bestemmingsplan). Ik dacht dat dat nou juist weg ging. Het tweede is: de nu te delegeren werkzaamheden zijn voornamelijk werkzaamheden die in het huidige stelsel reeds bij het college ter besluitvorming liggen. Dan raak ik ook van het padje, want ik was in de veronderstelling dat de raad minder besluitmogelijkheden zou krijgen. Ik heb heel veel technische vragen, maar dat laat ik dan even liggen. Als laatste, want ik zit dik tegen die 5 minuten aan, vrees ik, is de participatie. Participatie vinden wij toch wel heel zwaar wegen. Ik heb een aantal collega's al getipt: joh, ga nou eens kijken bij de gemeente Overbetuwe. Die hebben dat bindend advies op een rijtje gezet, maar ze hebben daarnaast ook meteen gezegd: als dit het niet is, dan vinden we in ieder geval, dat er een verplichte participatie moet plaats vinden. Die 2 afwegingen vindt L3B in ieder geval essentieel om hier een klap tegenaan te geven, want we weten eigenlijk niet waar we een klap tegenaan geven. Resumerend: terug naar de tekentafel en wederom herintroductie van de klankbordgroep. Dank u wel.

De heer Van As, VV: Eén van de vereenvoudigingen die bereikt wordt met de invoering van de omgevingswet wordt met dit voorstel gerealiseerd. Wij wijzen gevallen aan, waarin het college ons advies in acht moet nemen bij ingediende omgevingsvergunningaanvragen. Deze omdraaiing maakt dat er straks minder langs de gemeenteraad gaat en dat het college de bevoegdheid heeft om te beslissen. Dat vinden wij best spannend, om eerlijk te zijn. Heeft de raad straks nog wel voldoende te zeggen? Mijn collega van L3B haalde al wat voorbeelden aan. Worden we niet verrast? Het college schrijft in het voorstel al, dat het een inschatting betreft. Het omgevingsplan is ook nog niet af. Waar zeggen we 'ja' tegen? Dat is precies waarom wij het spannend vinden. We moeten het ook gaan zien of hoe we dit nu bedenken straks gaat uitpakken. En hoe dat gaat werken. Wij vinden het in ieder geval een goed voorstel van het college om de lijst met gevallen over 2 jaar te evalueren, maar over 2 jaar, misschien moeten we dat wel eerder doen. Dat voorstel, is dat dan een toezegging, laten we het in ieder geval als toezegging noteren. Mocht nou het omgevingsplan straks bij de uitwerking nog elementen bevatten, die we echt belangrijk vinden, die niet geraakt zijn, dan moeten we dat ook toevoegen aan de lijst met gevallen voor het bindend adviesrecht. Daar zijn wij als raad ook zelf aan zet, dus daar moeten we allemaal scherp op zijn de komende tijd. Ik ben het eens met de heer Hoppenbrouwer, het onderwerp had een eigen beeldvorming verdiend. Begin september is het aan de orde gekomen met enkele gevallen benoemd, maar daarna hebben we er geen beeldvorming meer over gehad. Natuurlijk is het belangrijk, dat we door gaan in voorbereiding op de beoogde invoering per 1 juli, wat nog steeds niet helemaal duidelijk is en ik vraag me af of we dat gaan redden. Er zijn in het land een hoop zorgen. Voor volgende stukken wil ik het college oproepen om hierin echt extra af te wegen of een beeldvorming toch niet nodig is en op zijn plaats is. De heer Hoppenbrouwer haalde ook de klankbordgroep aan, daar kunnen we ons goed in vinden, daar zijn we een groot voorstander van om dat weer in ere te herstellen. Dat werkte goed, we hadden goede discussies met elkaar, het heeft ook mooie producten opgeleverd. Terugkomend op het raadsvoorstel. In de kanttekeningen wordt ingegaan op de overschrijding van beslistermijnen van aanvragen: 8 weken plus 6 weken verlengingsmogelijkheid. Ik vind het echt absoluut niet kunnen dat op

voorhand wordt aangegeven, dat bij een benodigd raadsbesluit de termijnen niet worden gehaald. Althans, zo lees ik het stuk. Het college moet hier de verantwoordelijkheid gewoon nemen om die termijnen te halen. Als er een situatie is waarbij straks, als we over dit besluit positief oordelen, een raadsbesluit nodig is, dan vraagt dat ook een goede planning van het college. Laten we dan ook afspreken, dat we de agenda van de commissie ruimte niet zo vol plannen als nu, zeker in de laatste maanden van deze raadstermijn bijvoorbeeld. Laten we ruimte laten om punten toe te kunnen voegen, dan hoeft er op voorhand niet worden gesteld, dat dan termijnen niet gehaald zouden worden. Laten we dat dan ook aankijken. Vooraf aangeven, dat we termijnen niet gaan halen, dat kan gewoon echt niet. De heer Duk: Ik hoor de VVD-fractie mij heel gelukkig maken door te zeggen, dat we een klankbordgroep moeten oprichten. Hij veronderstelt ook, dat we dit raadsvoorstel aannemen. Wat moet die klankbordgroep nog doen? De heer Van As: De klankbordgroep zou bijeen moeten komen om ons mee te nemen, als beeldvorming, om met elkaar het gesprek aan te gaan over hoe een voorstel als dit moet worden uitgewerkt. Ik denk dat we in de tijd er niet aan ontkomen en dat we dit voorstel wel aan moeten willen nemen, met die kanttekening dat we en gaan evalueren en dat we ook zelf scherp moeten zijn op alle onderwerpen waarvan wij het belangrijk vinden, dat we die in ieder geval voorbij zien komen. Dus ik vind het een gemiste kans, dat we dat nu niet hebben gedaan, maar ik vind het belangrijk, dat we dat in het vervolg weer wel gaan doen. De gevallen waarin een bindend advies nodig is, zoals die hier staan. Wat ons betreft staan hier geen hele vreemde dingen, maar we vragen ons wel af: hoe is deze lijst nu samen gesteld? In navolging van de heer Hoppenbrouwer. Is er een analyse op aanvragen in de afgelopen periode gedaan? Hoe zijn de normen, zoals aantallen woningen en hoogte, bepaald? Welke wegingen zijn er gedaan? Deels nog in antwoord op de interruptie van de heer Duk, dat zijn dingen waar we mooi in die klankbordgroep van gedachten over kunnen wisselen en ook dingen mee geven. Wij kunnen ons in deze lijst op zich wel vinden, met de kanttekening dat we echt het recht voorbehouden om deze aanwijzing aan te vullen. Dat is ook ons recht, denk ik, of om dit aan te passen na gereedkomen van het omgevingsplan. De heer Hoppenbrouwer haalde het al aan, wat we nu wel missen is iets over onze mooie groengebieden, de grote groengebieden, in het bijzonder de Rottemeren, het Annie M.G. Schmidtpark en de Groenzoom. Wij vinden het belangrijk, dat deze gebieden groen zijn en blijven. Het zijn de gebieden waar we allemaal, hopelijk althans, heel graag wandelen, fietsen en vertoeven. Wij vinden dit zo belangrijk, dat deze ook een plek verdient in de aanwijzing, waar de gemeenteraad adviesrecht heeft. De heer Hoppenbrouwer benoemde hem al, wij waren eigenlijk al van plan om hier een amendement op in te gaan dienen. Ik trek heel graag samen op om dit toe te voegen aan het voorstel, omdat dit zo belangrijk is en echt een plek verdient. Als laatste de burgerparticipatie. In het voorstel gaat het college in op de belangrijkheid van burgerparticipatie bij de omgevingswet. Wij snappen dat bij dit agendapunt niet ingegaan wordt op burgerparticipatie zelf, het is ook een ander lid van het college die daar over gaat. Als reden wordt gegeven door het college, dat het nog in de maak is. Het wordt nu echt weleens tijd om met die burgerparticipatie over de brug te komen. We hebben veel voorbeelden al gehad in deze raad, we hebben veel gehoord: daar zijn we mee bezig, het komt eraan. We zien dat onze inwoner aan de hand van die voorbeelden zich niet gehoord voelen, niet merken dat er iets wordt gedaan met de input als er iets vanuit de gemeente wordt georganiseerd, dat is gewoon heel erg zonde. Wat ons betreft de oproep: laat hen niet in de kou staan met die burgerparticipatie. Dat was mijn bijdrage, dank u wel.

De heer Van Harn, CDA: Er komt heel wat op ons af. Eerst de omgevingsvisie, vervolgens het omgevingsplan en ook de omgevingswet, die nu naar verwachting 1 juli 2022 in werking zal treden. Vanavond staat het bindend adviesrecht op de agenda. Daarin geeft de raad aan waar zij over wil beslissen wanneer er zich een buitenplanse omgevingsplanactiviteit voordoet, moeilijk woord. De nu voorliggende lijst voor de gevraagde beslissing is arbitrair, zo stelt het college zelf, omdat het moeilijk te voorzien is welke gevallen zich zullen aandienen. Dank aan L3B, die ons heeft getipt over de side waarop de gemeente Overbetuwe in voorkomt en waarin heel andere getallen naar voren komen dan in de lijst zoals wij die vanavond zien. Overbetuwe spreekt over 4 woningen, terwijl in de voorliggende lijst van ons over 40 woningen wordt gesproken. Dan vraag ik me af: waar komt dat getal vandaan? Hoe logisch of onlogisch is dat? Zo zijn er nog wel een paar voorbeelden te noemen, collega's hadden het over de groenvoorzieningen, ik weet niet of er ook infrastructurele werken bij horen, kunstwerken of paden, dat hoor ik graag van de wethouder. Volgens ons gevoel is de huidige lijst niet compleet. Ik zou graag van de wethouder horen hoe zij hier tegenaan kijkt en waar nu de voorliggende lijst op gebaseerd is, want dat is wel de grote vraag. Als CDA-fractie zijn wij van mening dat de nu genoemde aantallen arbitrair zijn, ook al begrijpen wij dat efficiency een belangrijke factor is. Hier wil ik het in deze termijn bij laten.

De heer Jumelet, WIJ: Ik zeg het niet vaak, maar ik ga het toch vanavond een keer zeggen. Hetgeen de heer Hoppenbrouwer te berde bracht is mij bijna uit het hart gegrepen. U hoort het goed, meneer Hoppenbrouwer. Toen wij het raadsvoorstel lazen, be kroop ons wel de gedachte: waarom heeft hier geen raadsparticipatie plaats gevonden? Uiteindelijk probeert het college toch een afspraak te maken met de raad als het gaat: hoe leggen we de lat als het gaat om dit verhaal? Het is natuurlijk een heel lastige

discussie: wie gaat waar over? Over het algemeen, dat heb ik wel vaker gezegd, gaan wij als raad over de wat-vraag en het college over de hoe-vraag. In die gedachte is het ook heel arbitrair, de collega van het CDA noemde het ook al arbitrair: waar leg je de grens, waar leg je de lat, als het gaat om bijvoorbeeld het aantal woningen? 40, op basis waarvan? Waarom niet 35? Waarom niet 50? Waarom niet 4, zoals in een collega-gemeente aan de orde is? Het had zo mooi geweest als we dat hadden besproken in de klankbordgroep, zoals we hem hadden. We hebben de afgelopen periode inhoudelijk heel veel tijd besteed in de klankbordgroep om over de inhoud van gedachten te wisselen en waarom is dat op dit cruciale punt niet gebeurd? Als ik het voorstel lees, dan lijkt het wel of het heel erg gedreven is door de termijnen, die gehanteerd worden binnen de regels, de 8 weken met een eventuele verlenging. Op het moment dat dat leidend is, dan moeten we het proces anders inrichten, waardoor de raad wellicht toch zijn positie kan hebben en houden, dan door te zeggen: we halen het bij de raad weg, je kan het beter bij het college leggen, want dan gaat het sneller. Dat vind ik een beetje een omkering van zaken. Volgens mij moeten we beginnen bij het begin en dan is de vraag: hoe leg je de lat neer? En de volgende vraag is dan: hoe gaan we het regelen, zodat we binnen de termijnen van de wet blijven? Wat ik ook wel gemist heb in het raadsvoorstel, misschien had dat juist aan de orde kunnen komen als er een beeldvorming was geweest: het vergelijken met de huidige situatie. Het blijkt een beetje uit de lucht te komen vallen en dat maakt dat het oncomfortabel voelt. Met de woorden van de heer Hoppenbrouwer te spreken: we weten eigenlijk niet waar we ja tegen zeggen. Dat maakt hem wel ingewikkeld. U weet, dat wij in het klankbordgebeuren altijd heel positief zijn geweest over de omgevingswet, we hebben daar expliciet een best grote bijdrage aan willen leveren, opbouwende kritiek ook te geven, maar op dit punt raakt u ons toch een klein beetje kwijt, want waar zeggen we nou eigenlijk 'ja' op? De collega's zeiden het al, de groengebieden, hoe zit het daar nou mee? Het zijn allemaal heel wezenlijke vragen, we zeggen misschien 'ja' tegen een raadsvoorstel, maar we weten eigenlijk niet hoe het uitwerkt straks. Het zou toch heel vervelend zijn als we straks onze positie als raad, het hoogste orgaan van deze gemeente en die gaat over de wat-vraag, dat wij een bepaalde bevoegdheid weggeven en waar we achteraf dan heel erg spijt van hebben. Ik wacht graag de beantwoording af van de wethouder als het gaat om de vragen die gesteld zijn, haar visie op het hele proces, ook rondom de klankbordgroep, maar in het vergelijk met andere gemeenten en met de huidige situatie. Wij zijn nog niet zover dat we zeggen: dit is een hamerstuk. Het zijn misschien grote woorden, die gesproken zijn, misschien moet je terug naar de tekentafel, maar zo langzamerhand gaat het een beetje voet aan de grond krijgen bij onze fractie, want het is toch wel een heel belangrijk besluit, dat nu voor ligt. Dank u wel.

De heer Hofman, CU: Het gevoel is nog niet helemaal positief over dit stuk, merk ik. Als ik even kijk naar sec de inhoud van de beslispunten. We kunnen op zich wel volgen in hetgeen het college voorstelt, waar wij een bindend advies over zouden moeten hebben. Daarin proberen we feitelijk zoveel mogelijk aan te sluiten bij de bestaande praktijk van bestemmingsplannen, aangevuld met wat we erbij gekregen hebben vanuit andere overheden. Die omgevingswet komt er. Eigenlijk heb ik ergens zoiets van: we moeten het gewoon gaan doen, gaan uitproberen. Dat vereist dat we vertrouwen hebben in het college. Niet alleen in dit college, er zit een wethouder van de CU waar we tegenaan praten, daar heb ik best wel vertrouwen in, maar we moeten eigenlijk ook vertrouwen hebben in komende colleges. Geen idee welke wethouder er dan zit, maar dat vertrouwen wil ik wel uitspreken, dat vertrouwen hebben we wel. De hamvraag is alleen wel: hoe kunnen we het straks nog een beetje bijbuigen? Want dit is zo groot, dat we eigenlijk niet weten waar we het over hebben. Op het moment dat je in de raad komt, dan ga je je bezig houden met datgene waar de raad over gaat. Dit is eigenlijk een soort van meta-moment: wij mogen nu bepalen waar de raad over gaat. Waar komen we nu achter? De menukaart ontbreekt. Op dit moment weet ik eigenlijk helemaal niet zo goed welke collegebevoegdheden het college allemaal gebruikt om besluiten te nemen, waar ik eigenlijk ook wel iets van vindt. Ik ben er op een gegeven moment ingerold, in dit werk, en dan ga je datgene doen waar je voor gesteld staat als raad en de vragen, die je niet krijgt, ga je ook niet beantwoorden. Ik denk dat we wel kunnen stellen, dat we in de afgelopen jaren niet zo gek veel fout hebben zien gaan met datgene op het ruimtelijke domein, wat we gedelegeerd hebben aan het college. Dat geeft mij vertrouwen. De heer Jumelet: Heeft u er dan geen behoefte aan om een vergelijk te hebben met wat de huidige afspraak is tussen de raad en het college om goed te kunnen inschatten wat de betekenis is van hetgeen nu voorgesteld wordt? U zegt: ik heb niet veel verkeerd of fout niet gaan, maar wellicht liggen de afspraken toch wel anders dan ze nu in het raadsvoorstel verwoord zijn in de nieuwe situatie. Heeft u daar dan geen behoefte aan? De heer Hofman: Die behoefte heb ik zeker en daar wilde ik nog op komen. Als de heer Muis eerst kan, dan maak ik daarna mijn termijn af, dan zult u het antwoord op uw vraag krijgen. De heer Muis: Ik hoor de heer Hofman zeggen: niet veel verkeerd gegaan. Er is wel veel onduidelijkheid geweest in een behoorlijk aantal ruimtelijke dossier en dat heeft er mede mee te maken, dat er onduidelijkheid was over rol en positie van college en raad en niet te vergeten burgerparticipatie. Dan vind ik het best wel opmerkelijk om dan te stellen, dat dit niet tot problemen heeft geleid. Het zou juist iets moeten zijn om nu goed te regelen. De vraag is dan: is de heer Hofman het daarmee eens? De heer Hofman: Ja, daar ben ik het zeker mee eens. Daar waar we het hebben over een scheiding tussen collegebevoegdheden en raadsbevoegdheden,

voorbeelden die u aanhaalt zijn voorbeelden uit het ruimtelijke domein, waarbij besluitvorming voorafgaand aan raadsbesluitvorming doorgaans de collegebevoegdheid was, waar iets niet helemaal lekker in ging, dat zijn nou typisch wel de dossiers waar we als raad wel iets van vinden en die ook op ons bordje komen, dus die sowieso ook raadsattention krijgen. Ik geef toe, meneer Muis: het is niet makkelijk om die scheiding heel makkelijk te maken. Wat wil je nou kwijt aan het college, wat geef je ze in vertrouwen te doen, en waar willen we als raad nog wel van zijn? Om even verder te gaan met wat ik nog wilde zeggen in deze termijn. Aan de ene kant hebben we datgene waar we heel graag inspraak op willen hebben, maar willen wij nou niet teveel inspraak? Wil ik eigenlijk wel elke commissievergadering over antennemasten praten? Om maar een voorbeeld te geven. Misschien wil ik dat wel, maar elke maand een antennemast, we kunnen het maar druk krijgen. Ik denk dat evaluatie na 2 jaar erg belangrijk is en misschien wel eerder. We hebben behoefte aan het integrale plaatje. De heer Duk: Hoe vaak heeft deze commissie tot nu toe over zendmasten gesproken? Volgens mij is dat nu ook een raadsbevoegdheid. De heer Hofman: Is dat zo? Dan is het niet zo vaak. We moeten kijken waar we die evaluatie gaan doen. Als we dit besluit nu gaan aannemen, of we gaan terug naar de tekentafel en we nemen het besluit nog niet aan. Wat ons betreft zetten we meer in op: laten we die evaluatie naar voren trekken en dan wel met het integrale plaatje komen, want dan hebben we een tijdje kunnen proefdraaien met wat er nu voorligt. Als we nou na een paar maanden zoiets hebben van: dit is langs gekomen, beste college, daar hadden we eigenlijk ook van willen zijn. Dan denk ik dat het goed is om dat in zo'n evaluatiemoment te gaan bijschaven. Dat was het in de eerste termijn. De heer Hoppenbrouwer: Ik wil nog een vraag stellen. Er zijn meer partijen die beginnen over die evaluatie, ik had hem ook aan een ander kunnen stellen, maar u hamert er zo op, omdat u niet neigt naar terug naar de tekentafel. Die evaluatie na een jaar of twee jaar, leidt dat dan niet tot een onbetrouwbare overheid? Dan hebben we spelregels verzonnen en dan komt het ons ineens niet uit, waar inwoners dus direct last van hebben, en dan gaan we ineens de spelregels veranderen. Vandaar dat ik een pleidooi doe. Dat is mijn vraag: denkt u niet dat dat gaat leiden tot een onbetrouwbare overheid richting de inwoner? De heer Hofman: Idealiter doe je het vooraf, ik denk dat dat het kortst mogelijke antwoord is. De heer Hoppenbrouwer: Met andere woorden: u neigt toch naar de tekentafel? De heer Hofman: Ik wacht hierin even de beantwoording van de wethouder af.

De heer Van der Stad, D66: Eén van de verbeterdoelen van de omgevingswet is dat de gemeente sneller zal gaan beslissen op aanvragen omgevingsvergunning. Een nobel streven en goed voor aanvragen, die voldoen aan het omgevingsplan. Ook aanvragen, die niet voldoen aan het omgevingsplan, dienen binnen korte termijn beoordeeld te worden door de gemeente. Om zaken te kunne versnellen en om druk bij de raad weg te halen, is in de nieuwe wet geregeld, dat alle beslissingen bij het college liggen, tenzij de raad aangeeft een bindend adviesrecht te wensen op specifieke onderdelen. Dat wordt spannend. Het voorliggende raadsvoorstel gaat over het aanwijzen van deze specifieke gevallen en bij het voorstel met gemaakte keuzes is, zo lees ik althans, gelet op de mogelijke impact op de fysieke leefomgeving. Een goede gedachtegang en op het eerste gezicht een logische lijst, overigens zonder onderbouwing. Het eerste onderdeel dat voorgesteld wordt, het bouwen van 40 woningen, dat is toch wel een bijzondere. Stel, iets of iemand komt met een voorstel tot de bouw van 40 woningen. Als raad kunnen wij daar dan niets meer over zeggen. Terugkijkend naar de achterliggende periode denk ik aan projecten waar dit prima praktijk zou kunnen zijn, maar ik denk ook aan projecten waarbij de invloed op de omgeving groot is en waarbij wij als raad, commissie, een sterke mening hadden middels interactie met de omgeving. Zelfs over de bouw van een enkel pand, bijvoorbeeld in de Groenzoom. De impact op de fysieke leefomgeving heeft niet alleen te maken met de grootte van de afwijking. Een project met een laag aantal bebouwingen op een discutabele locatie kan net zo goed grote impact hebben op de omgeving. Hoe baken je zoiets af? Waar komt de grens van 40 vandaan? Een strook waarop 40 woningen passen naast de andere stroken waar er 40 op passen, spreek je dan over 2 afzonderlijke projecten van 40 of zijn het er 80? Wij vernemen graag hoe dit gezien dient te worden. Er wordt ook geen onderscheid gemaakt in aantallen woningen binnen en buiten de bebouwde kom. De VNG noemt 20 woningen voor de bebouwde en 5 voor buiten de bebouwde kom. Waarom stelt het college er dan 40 voor, zonder onderscheid te maken tussen binnen en buiten bebouwde kom. Wat is daarbij de argumentatie? In de illustratie van de VNG wordt verder ook genoemd het uitbreiden of oprichten van bebouwing in en nabij natuurgebieden of van een bepaalde omvang en inhoud. Wat is de reden dat de illustratie van de VNG niet gevolgd wordt? Er staan goede voorbeelden in, die voor D66 zeer wenselijk zijn om op te nemen voor Lansingerland. Verder de participatie. Dat is een aparte en belangrijke pijler op de omgevingswet. Burgerparticipatiebeleid is echter nog niet gereed. Tegelijk is het relevant en bepalend voor de te maken keuzen voor waar we als raad wel en niet bij een bindend advies over willen gaan. Waarom is er niet gekozen om te wachten tot het voorstel voor de participatie wordt besproken? Zeker omdat we als D66 met buitenplanse activiteiten verplicht eisen willen stellen aan participatie c.q. een koppeling is gewenst. De lijst is arbitrair. De 40 woningen vinden we onvoldoende onderbouwd. Als het college niet met een betere onderbouwing komt overwegen we een amendement om het te schrappen of te wijzigen. We zullen er mee moeten oefenen in de praktijk, daarom is het wenselijk de lijst 1 jaar na inwerking treden tegen het licht te houden i.p.v. na 2 jaar. De VVD refereerde ook al aan deze timing. D66

overweegt er een motie voor. Net als L3B missen we een integraal overzicht over de positie van de raad en we zouden hier eigenlijk pas over kunnen besluiten als het participatiebeleid gereed is. Het voorbeeld dat L3B heeft gegeven van de gemeente Overbetuwe spreekt ons zeer aan en ervaren we als essentieel, te weten verplichte participatie met het aanwijzen van bindend adviesrecht. Tot zover onze bijdrage.

De heer Duk, GL: Dit is het meest fundamentele en verstrekkende debat, dat ik in deze commissie heb gevoerd. Als je begint als raadslid, krijg je 2 lessen steeds te horen: de raad is het hoogste orgaan in de gemeente en als volksvertegenwoordiger vertegenwoordig je de kiezers. Door de omgevingswet wordt de directe invloed van de raad en van de burger op de fysieke ruimte beperkt. Per slot van rekening wordt het aantal casussen waarin zienswijzen vanuit de bevolking of een besluit door de raad nodig zijn beperkt. Verder wordt de beslissingsbevoegdheid bij het niet direct gekozen college gelegd in plaats van de direct gekozen raad. Dit heeft de wetgever bewust gedaan om besluitvorming te versnellen en te vereenvoudigen. GL vindt de prijs die daarvoor betaald wordt, namelijk de beperking van de invloed van de raadsleden, belangenverenigingen, vrijwilligersorganisaties en inwoners te groot. Daarom heeft GL in de Tweede Kamer ook tegen de omgevingswet gestemd. Wel is het dankzij de Kamerleden van GL, D66 en CDA dat we dit debat nu voeren. Op hun initiatief is het bindend adviesrecht voor de raad toegevoegd aan deze wetgeving, daar ben ik blij om, het had nog erger kunnen zijn. Het is goed dat het college heeft nagedacht over in welke gevallen er advies gevraagd dient te worden aan de raad, al betreur ik het ten sterkste dat de raad hierin niet is meegenomen. Waarom is er niet gekozen voor een coproductie, zoals de omgevingsvisie zelf? Ik heb een aantal bedenkingen bij het voorliggende stuk, met name op de volgende punten. De criteria waar een advies dient te worden gevraagd aan de raad, de criteria waar de uitgebreide procedure wordt ingesteld en de periodieke evaluatie van deze grenzen. Ik zal deze puntsgewijs behandelen. Ten eerste de grens van het bindend advies. Deze lijkt nogal arbitrair. In de beantwoording van de technische vragen van de heer Hoppenbrouwer lijkt het college ook met andere grenzen te rekenen, namelijk niet met de in 1.a genoemde 40 woningen, maar met de 10 uit de vragen van de heer Van Harn. Het lijkt me zeer wenselijk om als een arbitraire keuze moet worden gemaakt, dat in de politieke arena te doen. Het college laat hiermee zien waarom GL een ruime regeling wil voor een bindend advies en keuzes wil laten maken waar dat hoort: de raad en niet het college. Het vertrouwen dat de CU uitspreekt in komende colleges spreek ik nog niet uit. Vertrouwen is goed, controle is beter. Het behoud van groen is door mijn voorgangers al besproken, dus dat stuk van mijn spreektekst kan ik met het oog op de klok laten liggen. Op dit punt heb ik wel 3 vragen aan de wethouder. Van de andere partijen hoor ik graag wat zij van deze keuzes vinden. Klopt het dat het college slechts 10 woningen aanhoudt of wacht zij een amendement op dit punt af? Waar is deze keuze op gebaseerd? In het coalitieakkoord wordt gesproken van een maximale bouwhoogte van 15 meter in de centra van de kernen. Waarom heeft het college het overschrijden van deze hoogte niet als criterium om advies te vragen opgenomen? Waarom wordt er verder een uitzondering gemaakt voor de glastuinbouw? Klopt het dat hierdoor bij wijze van spreken een college kan besluiten de bouw van een enorme kas midden in Wilderszijde of de Driehoek Noordpolder toe te staan, zonder daarover bij de raad of bevolking om een reactie te hoeven vragen. Daarmee kom ik bij de criteria waar de uitgebreide procedure wordt ingesteld. Ik kan deze criteria niet vinden. Zou de wethouder ons mee kunnen nemen in hoe deze keuze wordt gemaakt en welke invloed de raad hier nog kan hebben? Als afsluiting zou ik willen pleiten voor een periodieke evaluatie, niet voor 2 jaar maar elk jaar en na een aantal jaar elke raadsperiode. Ik hoor graag van de wethouder en van de andere partijen wat zij vinden van dit voorstel. Zoals u merkt, het voorliggende document is voor ons vooral een aanzet tot een opzet van een verdere uitwerking en daarom vraag ik de wethouder om dit stuk terug te nemen en in coproductie met de raad tot een nieuwe versie te komen, liefst naar voorbeeld van Overbetuwe. Als de wethouder aangeeft, daar niet toe bereid te zijn of goede redenen heeft om daarvan af te zien, overweegt GL amendementen, net zoals in de Tweede Kamer. Dank u wel.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Bij de inwerkingtreding van de omgevingswet zal de raad een aantal beslissingen uit handen moeten geven. Dat is niet erg, een aantal ruimtelijke zaken kunnen we best toevertrouwen aan het college, maar welke zaken dat zijn, daar hadden we als commissie wel meer bij betrokken willen zijn geweest. Nu is er een lijst uit de losse pols gemaakt door het college. Jammer dat hier geen gesprek over is geweest, bijvoorbeeld als onderdeel van de best goed georganiseerde en ook echt goed uitgevoerde klankbordgroep bijeenkomsten, die we hebben gehad. Nu dat niet is gebeurd, zou ik minimaal willen weten van het college en ik hoor dat graag van de wethouder: wat was eigenlijk de longlist, de lange lijst van punten, die op deze lijst hadden kunnen staan? Hoe is het college tot deze shortlist, deze kortere lijst, gekomen? Heeft het college zelf hier een gesprek over gehad? Het lijkt me niet nodig om weer een aparte klankbordgroep op te gaan tuigen, maar er moet zeker nog wel een slag overheen. Voor ons mist een aantal dingen, de fracties hebben al verschillende dingen genoemd. Groengebieden, waar we als gemeente iets over te zeggen hebben, hadden we graag op die lijst zien staan. Bouwen nabij groengebieden, impactvolle uitbreiding van agrarische bedrijven, ook al gaan we daar niet altijd over, maar soms is er echt veel invloed op de omgeving. Bouwen van grote

energiecentrales, mocht dat aan de orde zijn, zoals biomassacentrales. Het bouwen van een groot datacentrum, denk maar eens aan Zeewolde, je weet niet wat hier nog kan gebeuren. Tijdelijke huisvesting voor vluchtelingen, waarvan we hopen dat het binnenkort aan de orde zal zijn hier, natuurlijk zal de raad daar dan over mee willen beslissen. Flexwoningen en ga zo maar door. Ik zou scherper willen hebben, dan sluit ik me ook aan bij een aantal andere fracties, hoe bij die lijst van uitzonderingen die we eventueel gaan vaststellen bij de raadsvergadering, hoe bij die lijst de burgerparticipatie is geregeld. Er staat in het voorstel, in de begeleidende tekst, dat burgerparticipatie niet vereist is, maar de raad kan dit voor buitenplanse omgevingsplanactiviteiten verplicht stellen. Dan citeer ik: omdat het burgerparticipatiebeleid bij het schrijven van dit advies nog in de maak is, is hiertoe nu geen voorstel gedaan. Ik zou zeker bij het eventueel vast stellen van dit voorstel, misschien geamendeerd, in de raadsvergadering wel duidelijk willen hebben dat hier burgerparticipatie bij zal zijn, eventueel via een amendement of een motie. De punten, die er nu op staan, daar kunnen we ons eigenlijk wel in vinden. Het zijn best redelijke punten, maar wij hebben ook wel onze bedenkingen bij het punt waar staat, dat er alleen bij meer dan 40 woningen de raad in beeld komt. Ook wij vragen ons af: waar komt die 40 nou vandaan? Ik vind het een hoog aantal, dat is een klein wijkje en als het tegen zit is het ineens een villawijkje, althans, hoe je ernaar kijkt. We zouden die grens liever leggen bij 15 of 20. Ook het bouwen van een bedrijf met een oppervlak van meer dan 1.000 m², gesitueerd buiten een bedrijventerrein. Dat klonk als best een groot bedrijf, 1.000 m². De raad zou er dus alleen over gaan als het boven de 1.000 ligt, maar stel dat het 950 of 800 is, het voelt voor mij als een heel hoog aantal vierkante meters. Ik zou dat graag nog wat meer toegelicht willen hebben. Ik ga afronden. Er staat gelukkig wel, dat we met enige regelmaat die lijst kunnen aanpassen, uitbreiden of dingen eraf kunnen halen. 2 jaar vinden wij ook te lang. We zouden zeggen: doe het minimaal jaarlijks. Ook een aantal andere fracties heeft dat al gezegd. Tot dusver. Dank u.

De voorzitter: Ik denk dat mevrouw Cnossen driftig heeft meegeschreven. Een paar beelden zijn bij mij blijven hangen. Ik hoorde 'terug naar de tekentafel', een evaluatie, de lijst, waar komt deze lijst vandaan in relatie met de VNG, de evaluatie 1 jaar of 2 jaar, de klankbordgroep, waarom zijn we niet meegenomen in een beeldvorming over dit onderwerp. Het is zeer spannend wat het ons allemaal gaat brengen. Er zijn de nodige vraagtekens t.a.v. dit onderwerp, waar komt 40 woningen vandaan, 4, 10, 15, ik hoor van alles langs me heengaan. Mevrouw Cnossen, aan u het woord. De heer Hoppenbrouwer: Misschien dat u in uw lijstje ook nog de participatie mee kan nemen, want die miste ik even in uw lijstje. De voorzitter: Ik heb een aantal items genoemd, maar ik denk dat mevrouw Cnossen de participatie wel meeneemt, want dat is ettelijke malen naar voren gekomen, maar goed dat u er even op attendeert. Degenen die het naar voren gebracht hebben, zullen het ook wel opgeschreven hebben, maar dank voor de aanvulling.

Beantwoording college

Wethouder Cnossen: Ik vind dat u heel veel service verleent aan deze commissie, door elke keer zo'n mooie samenvatting te geven. Ik hoorde dat vorige week ook al even digitaal, dat vind ik heel bijzonder. Voor de eerste keer spreek ik deze raad toe. Ik zie mevrouw Bouman in beeld, terwijl ik wel mijn pasje gebruik. Het is voor mij de eerste keer, dat ik met uw raad spreek over de omgevingswet, één van de onderdelen van mijn portefeuille waar ik programmawethouder van ben. Dan is het de eerste avond ook even spannend voor mij: met welke vragen komt u, welke beelden heeft u bij de omgevingswet, hoe heeft u meegemaakt hoe u de laatste jaren bent meegenomen in dit hele proces. Ik heb begrepen, dat er 3 beeldvormende avonden zijn geweest. Ik hoor uiteraard van u terug: we hadden nog wel wat meer gewild. Laat ik proberen in volgorde van sprekers de onderwerpen langs te lopen om te kijken of u toch weer dingen gaat herkennen, zoals u eerder heeft besproken in beeldvormende avonden. De omgevingswet, zoals het er nu naar uitziet, moeten we op 1 juli 2022 wel klaar zijn om de omslag te maken, want dan houdt het oude bestel op en moeten we naar het nieuwe bestel. Als u naar de 3 voorstellen kijkt, die u vanavond op uw bureau heeft, op uw iPad heeft, dan ziet u dat wij als college u aanbieden die overstap naar de omgevingswet toch vanuit zoveel mogelijk bestaande regelgeving. Het mooiste voorstel vind ik zelf de commissie ruimtelijke kwaliteit, waar u vooral ziet dat de welstandscommissie een andere naam krijgt en daarmee zijn we ook klaar voor de omgevingswet. Ik zeg het expres een beetje simpel, maar dat is wel zoals ik erin ben gaan zitten, want we moeten beginnen, we moeten besluiten nemen, de raad moet besluiten nemen. Ook de ambtelijke organisatie moet verder met die voorbereiding. Zij moeten volgend jaar de omgevingsplannen gaan schrijven. Een bestemmingsplan is al een hele berg papier met regels, maar een omgevingsplan moet je weer vanaf nul schrijven en daarom hebben de ambtenaren een aantal van dit soort dingen nodig, dat de raad daar een besluit over neemt, u heeft de volgorde ook gezien, zodat zij met de bestaande wijken kunnen beginnen om in te gaan vullen hoe dat eruit ziet, waar de raad bij betrokken wordt, wat de regels zijn et cetera. Dus wat u doet in deze raadsbespreking, in deze maand, is een eerste stap in het diepe, eigenlijk een tweede, want de omgevingsvisie heeft uw raad wel vast gesteld, maar in de regelgeving zo'n eerste stap

nemen, dan is het misschien even koudwatervrees, als ik het zo mag noemen, maar we moeten wel met elkaar een stap maken, want anders kunnen we ook niet verder. De heer Jumelet: Wat mij toch wel een beetje verbaast en misschien ook wel tegen de borst stuit, is dat u zegt: het is wellicht koudwatervrees. Het is toch een fundamentele discussie die we voeren. Het is toch geen koudwatervrees van de raad om te zeggen over de bevoegdheden? Ik vind het een beetje bijzonder. Ziet u dan dat wij dit vanuit angst doen? Of ziet u dat wij fundamenteel iets aan de orde stellen als commissie? Wethouder Crossen: Dan is mijn woordkeuze misschien niet helemaal goed overgekomen, maar het is wel die eerste stap die we met elkaar gaan maken, om te kijken hoe de bevoegdheidsverdeling is. Dat noem ik dan dat koude water, maar u heeft gelijk, het is een keuze van de raad en kunnen we hem uiteraard ook noemen. Waar het college in dit voorstel mee bezig is geweest, is het bindend advies. Echt leuk meneer Duk, dat u aanhaalt dat de Kamer daar mee bezig is geweest, want vanuit de originele wetgeving stond dit er helemaal niet in, dus vanuit de Kamer is deze bevoegdheid voor de raad erin gekomen. Welke punten ga je nou kiezen, arbitrair, de lijst kan altijd aangevuld worden, ik hoor u ook dingen zeggen. Waar we naar gekeken hebben is: wat voor gemeente is Lansingerland? Lansingerland is geen Overbetuwe, ik denk dat we het daar over eens zijn, het zijn 2 totaal verschillende gemeenten. Als we naar die 40 woningen gaan kijken. Het bouwen van meer dan 40 woningen, waar u een bindend adviesrecht over krijgt, tenzij, en dan leest u de zin. Waar u aan moet denken, is 40 woningen in een uitleggebied, dat is misschien een ouderwets woord, maar ik ga al een poosje mee, zoals Westpolder. Voor Westpolder heeft u het bestemmingsplan vast gesteld, dat wordt steeds uitgewerkt, de ontwikkelaar komt weer met een plukje woningen. Daar is naar gekeken: wat is nu praktisch werken om dat plukje woningen niet elke keer langs de raad te laten gaan, want u heeft dat besluit genomen, maar: waar mag het college zelf mee aan de gang gaan? Het gaat echt over deze plannen, straks bij Wilderszijde als dat in ontwikkeling komt zou dat ook het geval kunnen zijn. Deze woningen, of het er nou 10 zijn of 20, gaan nooit over de voorbeelden die u noemde. Meneer Hoppenbrouwer heeft in zijn technische vragen ook een aantal voorbeelden genoemd. De heer Duk: Ik ben hier een beetje verbaasd over. De wethouder geeft nu aan, dat het alleen maar de gebieden zijn, waarin de raad al een keuze heeft gemaakt, dat daar woningbouw komt. Maar hoe ik het voorstel lees, is het juist voornamelijk op het moment dat het ingaat tegen de omgevingsvisie, dan we dan pas na 40 woningen een advies hoeven te geven. Als er 39 worden gebouwd en het ingaat tegen onze visie, dan hoeft het niet. Wethouder Crossen: Het gaat over het uitlegplan, ik zal u dat verder toelichten. Op het moment dat u binnen een bestaande woonomgeving een plannetje krijgt, een ombouwplan, u heeft de voorbeelden gehoord van Treurniet, de Wildert, dan is dat altijd de vorm van een omgevingsplan, dat aan de raad wordt voorgelegd, dus een klein omgevingsplan dat uiteindelijk weer in dat grotere omgevingsplan wordt ingepast. Daar blijft u als raad gewoon over gaan, daar is hier geen sprake van. De ene woning, bijvoorbeeld de ene woning die bij het delegatiebesluit staat in het lint blijft altijd bij uw raad, omdat u iets gevonden heeft van dat lint en je nooit zomaar een woning toe kunt voegen op een plek waar dat gewoon niet kan. Een uitzondering zou kunnen zijn als er in het lint een heel oude woning staat, die gesloopt moet worden en herbouwd wordt, dat weten we met elkaar, dat is een ander geval. Maar groengebieden, nabijheid van groengebieden, waar geen bestemming, ik moet even oefenen dat ik dat woord niet meer noem, maar waar straks in het omgevingsplan geen activiteit ligt van wonen, daar gaat u als raad over. Dus dit zijn hele andere gevallen dan u zelf nu bedenkt, dat we opeens zomaar in het groen woningen gaan bouwen, daar is geen sprake van. 40 woningen is toegespitst op Lansingerland, om juist in de uitleglocaties mogelijk te maken dat ontwikkelaars weer met een verder plannetje komen, dat snel uitgevoerd kan worden. De heer Hoppenbrouwer: Ik zit een beetje met de beantwoording van de wethouder in mijn maag. Er is zoveel gezegd over: waar zeggen we ja tegen, de participatie en u gaat nu op microniveau, los van dat getal, dat neem ik ook echt wel serieus, die 40 of die 30, maar volgens mij moeten we er even boven blijven hangen. U gaat nu eigenlijk uw stinkende best doen om van mijn eerste kick-off van terug naar de tekentafel af te geraken en ik vind dat jammer. Even hoog over. U gaat nu op kruimelniveau mijn pleidooi, en van de meerderheid van de raad. Er is gevraagd: waar is de longlist, wat is het verleden? Daar gaat u helemaal aan voorbij, u gaat nu op microniveau. Ik zou u echt willen vragen, ik dacht dat het de bijdrage van de PvdA was, die longlist en die shortlist, hoe is dat in zijn werk gegaan? Ik denk dat we daar behoefte aan hebben en niet elke kruimel groen en rood. Ik heb het ingebracht, maar dat waren voorbeelden. U heeft er een groot verhaal van gemaakt, maar ik kan ook zeggen: wat doen we met 1 of 2 huizen in de Groenzoom of Rottmeren, wat is de rol daarvan? Ik zou echt willen vragen: blijf alstublieft op een hoger niveau. De vraag van de PvdA zou ik even willen misbruiken: wat stond er op de longlist en hoe bent u tot die shortlist gekomen? Dat zou ik echt willen vragen. Wethouder Crossen: Ik heb geprobeerd met het voorbeeld van woningen aan te geven, dat al deze regels zijn toegespitst op het type gemeente, dat Lansingerland is. Dat was mijn opzet, om uit te leggen waarom wij geen Overbetuwe zijn, maar wel Lansingerland en daarom bijvoorbeeld hoogbouw binnen linten ook noemen. Over die details hebben we het gehad, ik hoop dat dat punt duidelijk is geworden. Longlist en shortlist. De heer Hoppenbrouwer: Ik begrijp dat het voor de wethouder vervelend is, dat ze telkens onderbroken wordt, maar het is nu de tweede keer dat zij Overbetuwe aanhaalt en dat klopt. Ik begrijp best wel dat Overbetuwe een andere gemeente is dan Lansingerland, kijkend naar het aantal inwoners en waar Overbetuwe ligt. De essentie van mijn opmerking was is dat zij klip en klaar hebben gezegd: dit is

advies raad, recht van de raad, dit is het verplichte advies. Dus adviesrecht en verplicht advies. Dat overzicht heeft de raad nodig om naar de inwoners en naar de raad zelf positie te bepalen. Het gaat mij meer om de methodiek die zij hebben toegepast en niet om de inhoud. Wethouder Crossen: De vraag over longlist en shortlist, hoe ben je daartoe gekomen? Mevrouw Verhoef, ik heb zelf geen longlist gezien. Op het moment dat ik hier binnen kwam stappen zijn deze voorstellen inderdaad voorgelegd. Is er een longlist, is er een shortlist? Ik heb ook wel die vragen gesteld aan de medewerkers: hoe ben je nou hiertoe gekomen, zou je ook een supermarkt of een kerncentrale, noem maar op, biomassacentrale of wat anders erop kunnen zetten? Ze zeiden: je kan alles erop zetten, maar hoe zinvol is dat? Een kerncentrale, daar gaan we zelf niet over, maar biomassa is op dit moment ook iets wat uitgesloten wordt om te bouwen. Bij de verschillende gemeenten zie je al dat biomassacentrales en daarmee energie opwekken een methode is die uit de tijd is. Maar ik kan me er inderdaad iets bij voorstellen als dat nu nog wel zo zou zijn, een datacentrum. Er zijn heel veel punten, maar ook de punten die u noemt, als er flexwoningen of tijdelijke huisvesting voor vluchtelingen wordt neergezet, dan zal de raad daar bij betrokken zijn. Eén van u las dat ook voor. Het gaat erom: wat doet deze activiteit, we mogen niet meer over een bestemming spreken, maar een activiteit, het wonen van of een bepaald bedrijf, wat doet dat in de omgeving? Welke impact heeft het? Op basis daarvan bepaal je welke procedure er nodig is. U heeft het inderdaad allemaal gehad over participatie, inderdaad onmisbaar bij dit hele verhaal. Maar voor 1 juli ligt er wel een participatiebeleid. Ik hoor u zeggen: dat hadden we willen betrekken bij deze lijst. Ja, dat ijzer kan ik niet met handen breken. Ik weet dat mijn collega wethouder Fortuyn dat in handen heeft en er heel graag fysiek weer met u en met de inwoners over wil spreken. Daar ben ik ook enigszins aan gebonden om dit hier aan vast te knopen. Nogmaals, ik begonnen mijn termijn: de ambtenaren willen wel vanaf 1 januari aan het werk gaan om op 1 juli klaar te staan voor die omslag naar de omgevingsplannen. De heer Jumelet: De vraag die nu bij mij heel erg opkomt, u zegt: toen ik binnen kwam werd mij dit aangereikt. Bent u dan van mening, dat dit een onvoldragen voorstel is? Enerzijds vanuit het idee: misschien had ik die lijst anders willen hebben als wethouder. Twee: het verhaal participatie is nog steeds niet tot een einde gebracht in het voorstel, zodat het richting de raad kan. Zegt u daarmee: eigenlijk ligt hier een onvoldragen stuk en ik ben er eigenlijk ook niet heel gelukkig mee. Wethouder Crossen: Nee, meneer Jumelet, dat hoort u mij niet zeggen. Ik ben heel erg van: heel grote projecten, daar moeten we stappen in maken. Stap 1, stap 2, stap 3 en dan komen we verder. Op het moment dat alles op alles moet gaan wachten, dan komen we er niet met elkaar. We weten wel, dat we per 1 juli klaar moeten staan met deze omgevingswet. Dat is ook mijn drijfveer om met deze raad in deze raadsperiode ervoor te zorgen, dat die stappen gemaakt worden, zodat de nieuwe raad ook klaar is voor de omgevingswet, de omgevingsplannen. Dat is mijn drijfveer om dit nu bij u neer te leggen en ook met u te bespreken, want dat we ermee aan het werk moeten, daar hebben we geen discussie over. De heer Duk: Ik snap heel goed, dat de ambtenaren op 1 januari met dit stuk aan het werk willen gaan, maar hoe kan het dan dat we pas op 13 december dit stuk bespreken? Waarom is dit niet veel eerder met de raad besproken. Het is duidelijk, dit is een arbitrair stuk, het is overduidelijk dat de raad hier invloed op wil gaan hebben, waarom komt de wethouder dan pas op 13 december daarmee? Wethouder Crossen: Ik heb begrepen, dat er verschillende beeldvormende avonden zijn geweest, waar ook die minimale acties, die mooie blokjes, met u zijn doorgenomen, die minimale acties vanuit de VNG, die je in elk geval gedaan moet hebben voordat je verder kunt met de omgevingsplannen. Ook de omgevingsvisie 2.0, daar moeten we verder mee, dat loopt ook, de zienswijzeperiode. Dat totaal is voorgelegd en dat is in verschillende beeldvormende avonden met u besproken. Dan begrijp ik van u dat het voor u niet voldoende was, u had graag de klankbordgroep nog gehad, dat kan ik niet terugdraaien, dat besef ik. De heer Duk: Het is geen antwoord op mijn vraag. In die beeldvormende avonden is niet op de inhoud van dit stuk ingegaan. De eerste keer dat wij dit bespreken, informeel of formeel, is vanavond. We hebben dus nooit enige invloed gehad op wat dan ook. Als de wethouder geïnformeerd is dat wij dit eerder besproken hebben, dan klopt dat niet. De heer Jumelet: Ik had precies hetzelfde. De beeldvormende avond, die wij gehad hebben ging over de inhoud en wat nu voor ligt is in mijn beleving ook niet in deze mate besproken zoals wij het nu bespreken, anders hadden we deze discussie die we nu hebben wel in de beeldvorming gehad. Wethouder Crossen: Laat ik nu wel het idee hebben, dat u dit besproken had, maar laat ik door gaan met mijn beantwoording van uw eerste termijn. Wat u ziet in de gevraagde beslissingen zijn inderdaad de onderwerpen, die vanuit een lijst, die past bij de gemeente Lansingerland erop zijn gekomen. U bent als raad uiteraard bevoegd om daar via een amendement iets aan toe te voegen. Als u een zwaarwegend punt hebt, waarvan u zegt: dit moeten we ook echt regelen via het bindend adviesrecht, dan kunt u dat erbij zetten. Die vrijheid zit bij de raad om iets toe te voegen. Ik hoop dat ik wel voldoende heb uitgelegd over het getal 40, waar dat over gaat. Dat zit in die uitleglocaties, daar gaat het over. Op het moment dat er binnen Bleiswijk, binnen Berkel, bij de Wildert 30 woningen worden toegevoegd, dan komt dat gewoon via een omgevingsplan naar u toe als raad. De heer Muis: Die 40 zijn absoluut nog niet helder. De vergelijking werd gemaakt met Overbetuwe, dat dat een klein dorpje zou zijn, maar het scheelt niet zo heel veel met de gemeente Lansingerland. Zij zitten ook al rond de 50.000 inwoners, dus dat is niet echt een argument om te zeggen dat wij het hier heel anders gaan doen dan in Overbetuwe. Dank u wel. Wethouder Crossen: Ik hoop toch dat u erover na wilt denken, dat

Lansingerland één van de snelst ontwikkelende gemeenten in Nederland is, dat het echt een ander verhaal is. De participatie zwaarwegend. Ja, ik ben dat met u eens. Q1 / Q2, dus dat zal dan net de nieuwe raadsperiode zijn, wordt de participatieverordening bij de omgevingswet aan u voorgelegd. Dus voordat de omgevingswet op 1 juli ingaat, heeft u ook de participatieverordening vast gesteld. Verschillenden van u vroegen: laten we eerst een jaar de vinger aan de pols houden en misschien eerder evalueren. Dat lijkt me een prima voorstel, want het idee is juist van de omgevingswet, dat je elke keer leert terwijl je aan het doen bent. Misschien komen er situaties, dat u dingen van het lijstje wilt afhaken, maar er kan ook iets zijn wat je anders geregeld wilt hebben en dat kunnen we vrij snel, anders dan in een bestemmingsplan, dat 10 jaar geldig was, op die manier aanpassen. De heer Hoppenbrouwer: Eigenlijk de vraag, die ik ook aan de heer Hofman heb gesteld: als je telkens het plan gaat aanpassen, word je dan niet een zwabberende overheid en daardoor onbetrouwbaar? U kijkt u daar tegen aan? De heer Hofman was inmiddels om, die zei: het had mooier geweest als we dat eerder hadden gehad. Hoe zit u in de wedstrijd? Wethouder Cnossen: Ik ben zeer voor een betrouwbare overheid, meneer Hoppenbrouwer, laat dat helder zijn. Ik vind ook dat we met elkaar regels moeten afspreken, die juist voor inwoners en initiatiefnemers goed uit te voeren zijn, helder en duidelijk zijn. Als u zegt: ben je dan niet een zwabberbeleid aan het voeren als je binnen een jaar, we gaan na een jaar evalueren en dan zouden we het kunnen gaan aanpassen. Maar elke gemeente is hier wel aan het leren hoe we met de omgevingswet verder moeten en hoe deze omgevingswet in hun eigen gemeente uitgevoerd moet worden, want dat is toch wel het verhaal dat ik u graag onder de aandacht wil brengen. Je moet per gemeente je eigen invulling maken en ook met je eigen raad, met je eigen bewoners dat moet gaan invullen. Meneer Van As zei: wat een flauw argument om termijnen niet te halen, te betrekken bij: ja, raad, jullie moeten er maar niet teveel bij betrokken worden. Daar heeft u natuurlijk gelijk in. Als de raad ergens betrokken bij hoort te zijn, dan hoort het college een goede planning te maken. Meneer Van As, ik onderstreep hem van harte, want dat is ook zo. Wat er ook met u van tevoren besproken is: raad, kijk uit, bij bijna elke commissie ruimte zou je bijna een uur moeten pakken op de agenda, omdat er misschien een spoedpunt tussen moet. Dat kan. Maar ook de raad moet daarin beslissen. Beseft u wel, dat dat ook iets vraagt van de raad om bij heel veel punten betrokken te worden. Vandaar dat wat nu in het voorstel zit vooral de punten zijn, waar u nu ook bij betrokken zou zijn en zelfs nog ietsje meer. We hebben geprobeerd om het enigszins beleidsarm over te zetten. U gaf ook aan of de lijst aangevuld moest worden met groengebieden. Ik hoop, dat ik uitgelegd heb, dat in groengebieden deze bouwaanvragen sowieso door het college niet in behandeling worden genomen, omdat het omgevingsplan van toepassing is en op dit moment het bestemmingsplan, dat uitsluit dat daar woningen komen. Daarom staat het bouwen van hoogbouw binnen de linten erbij, omdat dat ook iets is waarvan we iets vinden. Stel dat iemand echt met een mooi plan komt, dat de moeite waard is, dan kan je ook niet zondermeer alles afwijzen, omdat het niet past in de structuurvisie, bestemmingsplan en straks de omgevingsvisie. Dus daarom staat dit erin, dat het altijd een punt is dat naar de raad gaat. De participatie noemde u ook. De heer Jumelet: Ik heb het nog even nagezocht n.a.v. de opmerking van de wethouder over de beeldvorming. Er heeft inderdaad op 8 september een beeldvorming plaats gevonden, waarin kort is ingegaan op het bindend adviesrecht. Ik heb de presentatie erbij gepakt, ook interessant voor de collega's. Er staat namelijk binnen het adviesrecht voorbeelden vanaf 50 woningen bebouwde kom, antennemasten hoger dan 40 meter et cetera. Als ik dan even door scroll, voorstel over delegatie volgt, hoofdlijn, aansluiten bij bestaande praktijk. De voorstellen die aan u worden voorgelegd, plan van aanpak enzovoorts. Geen woord wordt er gerept over hetgeen vanavond voor ligt. Er is alleen wat gezegd over het proces en er is een voorbeeld gegeven niet over 40 woningen, maar zelfs over 25 woningen. In die zin vraag ik toch aan de wethouder nogmaals: hoe zit het dan met de betrokkenheid van de raad in aanloop naar het voorstel dat er nu ligt. Wat de heer Duk aangaf. U bent het toch met mij eens, als u de presentatie van 8 september erbij pakt, dat wij dus feitelijk vanavond pas voor het eerst echt inhoudelijk praten over wat er in het voorstel staat. De beeldvorming had in die zin niet veel om het lijf als het gaat om de inhoud van het voorstel. Wethouder Cnossen: Ik hoor meneer Jumelet zeggen: aansluiten bij de huidige praktijk. Ik heb geprobeerd in mijn beantwoording daar voorbeelden van te geven, dat de punten die hier genoemd staan op dit moment aansluiten bij de huidige praktijk waar u als raad ook bij betrokken bent. Dus wij gaan geen bevoegdheden bij u weghalen, bindend adviesrecht. We proberen bij de huidige praktijk aan te sluiten en dat betoogde ik ook: dat zit in alle drie de voorstellen van vanavond zoveel mogelijk verwerkt om niet opeens met allerlei nieuwe dingen te komen. U had graag op die avond wat meer op praktische voorbeelden willen ingaan, dat hoor ik u zeggen. Dat is wel iets waar ik nota van neem, dat op beeldvormende avonden ook wat meer dialoog moet zijn. De beeldvormende avonden, die ik tot nu toe heb gevolgd waren in mijn beleving heel erg zenden: vertellen, vertellen en vertellen. Als ik dit nu hoor, dan had er wat meer discussie moeten plaats vinden aan de hand van een voorbeeld of een kaart, zodat u als raad kon zien wat dat zou betekenen. De heer Jumelet: Ik krijg het gevoel, het beeld dat ik van 8 september heb gekregen is toch een heel ander beeld dan ik nu heb voorliggen. Dat is heel nadrukkelijk de vraag van de heer Duk en eigenlijk ook wat de heer Hoppenbrouwer aangaf. Had het college niet beter de raad moeten betrekken bij de totstandkoming van het voorstel? Want uiteindelijk praten we vanavond voor het eerst echt over de inhoud. Natuurlijk, ik begrijp heel goed wat u zegt, maar

ik krijg toch een beetje het gevoel, hoe het normaal gaat met allerlei voorstellen, dat we heel erg mee genomen worden in de inhoud, zodat de bespreking, de oordeelsvorming van het BOB-model veel makkelijker gaat voor de raad. Maar nu vind ik dat het plompverloren landt en gaan we discussiëren over 40, 20, 30, weet ik het. Fijn, dat u er nota van neemt, maar ik vind het toch heel oncomfortabel waar we nu in zitten, deze discussie. Wethouder Cnossen: Ik zei dat ik er nota van heb genomen, dat klinkt een beetje makkelijk, maar uw boodschap is heel duidelijk overgekomen. In een beeldvormende avond had dat op een andere manier met u besproken moeten worden, zodat er ook wat meer door gepraat was, niet alleen het zenden: kijk, we sluiten aan bij de huidige praktijk. Want dan weet je eigenlijk nog niks, dat hoor ik meerderen van u ook zeggen. Je weet wat je op dit moment aan bevoegdheden als raad hebt, maar wat het college allemaal doet, daar heb je niet altijd zicht op, behalve als er commotie ontstaat, want dan komt u wel in het spel. De heer Hoppenbrouwer: Ik probeer de wethouder nog even te begrijpen, voordat ik mijn eigen conclusies trek, die niet juist zijn, want dat zou ik niet willen. Zegt de wethouder nu eigenlijk, wat ook in het voorstel staat, dat alle verklaringen van geen bedenkingen, die komen te vervallen, dat die eigenlijk toch weer in ere zijn hersteld? En dat eigenlijk de opzet van de wetgeving, we gaan van de raad naar het college, zoals meneer Van der Stad dat terecht zei, dat wij eigenlijk die wet naast ons neerleggen, tussen aanhalingstekens. Alle bevoegdheden die de raad nu heeft behouden we gewoon. Wij doen eigenlijk niets, alleen veranderen we het woord bestemmingsplan in omgevingsplan. Is dat nou de boodschap? Wethouder Cnossen: Dat was ook nog één van de punten geweest, de vergelijking met hoe het is en hoe het wordt, daarom zijn die oude documenten, die verklaringen van geen bedenkingen uit 2017, erbij gevoegd, zodat u dat ook kunt vergelijken. Daar leest u in wat u op dat moment aan bevoegdheden aan u heeft gehouden en waar het college over ging. Dat was de bedoeling, om deze stukken erbij te doen, zodat we wel enig vergelijkingsmateriaal hebben. Meneer Van Harn van het CDA, ik denk dat uw punten aan de orde zijn geweest. Efficiency een belangrijke factor, de woningaantallen. Meneer Jumelet, de raadsparticipatie. Dat is een heel terecht punt, dat u vraagt. Als ik u nu hoor, dan hadden we een beeldvormende avond over deze punten moeten hebben, zodat u zelf ook een mening daarover kon vormen. Als je je mening niet compleet hebt, je beeld niet compleet, dan kun je ook dat oordeel niet vormen. Dus ik begrijp uw vraag heel goed. Waar leg je de lat? Daar hebben we het ook uitgebreid over gehad. De klankbordgroep. Ik heb begrepen, dat op een gegeven moment daar de fut wat uit was, maar ook dat je het vooral met de hele raad moet doen. Maar ik heb dat alleen van overlevering. Als de klankbordgroep goed functioneert. De heer Muis: Ik denk dat ik toch wel namens de hele klankbordgroep spreek en misschien wel namens de hele raad als ik zeg dat de klankbordgroep juist heel goed is bevallen en dat er juist heel goede discussies zijn gevoerd. Alleen, volgens mij is hier een punt dat we een stukje hebben gemist. Volgens mij was helemaal niet de fut eruit, het was meer dat het niet naar het niveau kon van de hele raad, dat dat de overweging is geweest. Laat ik het in elk geval bij mezelf houden, bij onze fractie, het is zeker niet zo dat het was doodgebloed of dat de fut eruit was. In tegenstelling. Dank u wel. Wethouder Cnossen: Meneer Muis, ik heb dat heel goed gehoord vanavond bij uw raad. Deze beeldvorming, die ik had opgedaan in de voorbereiding, heb ik in elk geval bijgesteld. Het is ook de moeite waard om te kijken hoe we dit proces op die manier met de klankbordgroep en eventueel daarna een beeldvorming voor de hele raad op een andere manier kunnen inrichten. Meneer Jumelet, we weten niet waar we ja tegen zeggen, hebben we er achteraf spijt van? Ik heb dat ik daar voldoende over heb uitgelegd. De dingen die u op dit moment bij u heeft, zijn zoveel mogelijk terug gekomen in dit aanwijzen gevallen bindend adviesrecht, maar ook de volgende voorstellen, die bij u voor liggen. Meneer Hofman maakte een mooie vergelijking: wat is het menu? Laat ik nou in de veronderstelling zijn, dat u heel goed op de hoogte was van het menu. De bevoegdheden van het college nu, ik denk dat ik daar voldoende over heb gezegd. Wat tot nu toe bij de raad ter besluitvorming kwam, komt nu ook via deze regels. Volgend jaar gaan we verder met de omgevingsplannen, op een gegeven moment komt dat ook weer een fase verder, maar via deze regels komt alles bij de raad ter besluitvorming wat u tot nu toe ook kreeg, dus daar verandert niets aan. Het doel van de wet is wel om aan initiatiefnemers, aanvragers van een vergunning, sneller duidelijkheid te geven. Ik weet dat dat ook een heel goede instelling is, want wij laten mensen soms heel lang wachten voordat ze weten waar ze aan toe zijn. Het gaat inderdaad bij de zaken, die bij uw raad komen, waar een zwaardere procedure voor is, over de impact op de fysieke leefomgeving. Dus een activiteit die ergens komt waar eerder geen sprake van was, dat komt altijd bij uw raad terecht. U had het ook over de aantallen woningen, daar heb ik voldoende over gezegd, u wilt dat amenderen. Even kijken of meneer Duk nog aanvullende vragen had. De heer Duk: Zal ik de wethouder helpen? Ik heb nog wat aanvullende vragen. Wethouder Cnossen: Jaja, want ik heb 1, 2, 3, 4 nog opgeschreven, ik moest de bladzijde nog even omslaan. 1: 10 woningen? U gaat hier eventueel een amendement over indienen. Van overschrijding van bouwhoogten kan geen sprake zijn, want dat ligt straks vast in de activiteit, die daar toegestaan is. Op het moment dat het college bij u zou komen bijvoorbeeld met iets wat in het dorp omgevormd wordt, een school met een aantal woningen, die afgebroken worden, waar iets voor terug komt, een appartementengebouw, dan gaat u als raad ook over de bouwhoogte. Dus daar gaat het niet over. Als er in Westpolder een plan ligt, dan heeft u als raad al iets gevonden van de bouwhoogte, die daar mag in dat bestemmingsplan. Daar verandert niets aan, dus het college zal nooit langs die regels gaan. De heer

Duk: We hebben het hier vanavond toch over buitenplanse dingen en dus juist ook dit? Zoals het in het raadsvoorstel staat: bij afwijking van het omgevingsplan d.m.v. een omgevingsvergunning, de buitenplanse omgevingsplanactiviteiten. Dat betekent dus juist hoger bouwen dan wat er in de omgevingsvisie staat, juist meer woningen bouwen waar het niet gepland is, juist glastuinbouw zetten waar we dat niet hebben gepland. Daar heeft de raad een uitspraak over gedaan en het college mag daar tegenin gaan. Dat is juist hetgeen we nu aan het bespreken zijn. Wethouder Cnossen: Buitenplans betekent, dan gaan we even terug naar het begin van het voorstel, de raad gaat gebruik maken van het bindend adviesrecht als er bij het afwijken van het omgevingsplan d.m.v. omgevingsvergunning en dat dan die activiteiten worden opgesomd. Alles wat u nu vertelt is een afwijking van het omgevingsplan. Op dat moment gaat het college naar u als raad en legt dat aan u voor. Dat zal in de vorm zijn van een klein omgevingsplan, dat in het grote omgevingsplan wordt ingepast. Wat u in deze punten leest, wat wij vragen tot 40 woningen die op basis van het bestemmingsplan Westpolder, zullen we nu maar even noemen, al vast liggen. Die kunnen daar gebouwd worden, voldoen aan de hoogte. Daar vragen we van de raad straks d.m.v. een delegatiebesluit de bevoegdheid bij het college te laten. Dat staat hier. U noemde ook punt 2, uitzondering van de glastuinbouw midden in een woonwijk. Laat helder zijn, dat midden in een woonwijk de activiteit glastuinbouw op dit moment ook al uitgesloten is. De heer Duk: Dat is precies het punt, dat ik hier probeer te maken. Dat is dus juist een buitenplanse activiteit, een omgevingsactiviteit, dat is juist waar we het over hebben. Er is een uitzondering van glastuinbouw, als ze een buitenplanse omgevingsactiviteit willen doen, dus buiten waar we al glastuinbouw hebben een kas willen gaan bouwen, dan mag de raad daar geen bindend advies over geven, omdat het dan een collegebevoegdheid is. Alle dingen waar we het nu over hebben, er mag altijd afgeweken worden van de omgevingswet of de omgevingsvergunning tenzij in deze casussen, want dan mag de raad er nog iets over zeggen. In alle andere gevallen ligt het aan u en uw opvolgers. De veiligheid die u mij biedt, bestaat niet. Wat er hier wordt gezegd, is juist het omgekeerde van de veiligheid, die u mij probeert voor te spiegelen. Wethouder Cnossen: De omgevingswet draait het ook om. In feite ligt alles bij het college en deze gevallen leggen wij dan bij u terug voor het bindend adviesrecht. De criteria van de keuze, was uw derde vraag. Ik heb er voldoende over gezegd. We hebben punten gezocht, die bij de gemeente Lansingerland passen. Daarom zal je hier niet een mega varkensbedrijf zien, want die ken ik zelf niet in Lansingerland, in mijn vorige gemeente waren die wel. In die gemeente zou je dat juist weer regelen. Elk jaar periodiek evalueren, ik heb u al aangegeven, dat het college daartoe bereid is. Ik loop nog bij mevrouw Verhoef langs of er nog aanvullende vragen zijn, op een aantal dingen ben ik al ingegaan. Biomassa, datacentrum, daar ben ik ook op ingegaan. Waar de 40 vandaan komt, heb ik ook voldoende besproken. Waarom die 1.000m²? Vindt u het goed als ik deze even als technische vraag mee neem, want zo diep ben ik daar niet op ingegaan, zodat die via de griffie aan u beantwoord wordt? Ik heb mijn best gedaan om een antwoord te geven. De heer Duk: De wethouder is nog niet ingegaan op de vraag waarom wij geen criteria hebben voor de uitgebreide procedure, waarin zienswijzen vanuit de bevolking wordt gedaan en wel in de raad behandelen. Wethouder Cnossen: Ik had alleen criteria opgeschreven, excuus, niet zienswijze bevolking. Uiteraard komt dat terug in uw participatieverordening, waarin u als raad vast stelt wanneer u vindt dat er via de participatie uitgebreid met de bevolking gesproken moet worden en op welke manier. Dat kan informeren zijn, het kan ook ophalen zijn, dat begrijpt u, dat hoeft ik niet uit te leggen, maar dat komt in de participatieverordening vast te liggen.

De voorzitter: We zijn 3 kwartier bezig geweest om een stukje beeldvorming nog eens goed naar voren te brengen: wat is het allemaal, wat is de bedoeling enzovoorts.

Tweede termijn

De heer Hoppenbrouwer, L3B: Het had de wethouder gesierd, en ik geef het haar toch echt in overweging ondanks dat de ambtenaren staan te popelen om op 1 januari hiermee aan de slag te gaan, om het nog één keer een kwaliteitsslag te geven. Als je door de oogharen heen de reacties en de zoektocht van raadsleden zie. Wat de heer Van As terecht zei: waar zeggen we nu eigenlijk 'ja' tegen? Ik denk dat dat nog niet beantwoord is. U zegt inderdaad: het is beleidsarm. Als dat zo is, zou ik echt een overzicht willen hebben: hoe ziet de situatie er nu uit. U negeert de omgevingswet, want daar zou alles bij het college liggen. Hoe ziet die transitieperiode er dan uit? Dat zou ik heel graag willen. Ik zou eigenlijk zeggen: wethouder, tel uw knopen. Maar dat weet ik natuurlijk nog niet. We hebben het over de lijst van bindend advies gehad, maar ik mis nog de beantwoording zoals die in de beeldvorming op 2 juni is geweest. Er zou een lijst komen verplichte participatie buitenplanse omgevingsplanactiviteiten, dat bekende galgenwoord, weet u wel. Daar heeft u niet op gereageerd. Over participatiebeleid heeft u wel iets gezegd, maar zoals ik er nu tegenaan kijk is dat een noodzakelijk iets om daar een besluit over te nemen. Waar ik blij mee ben, is dat ik uit uw woorden opmaak, dat u het proces opnieuw gaat bekijken. Er zat al een kleine hoop in mij, dat u hem in zou trekken. En ik heb goed begrepen, dat u de klankbordgroep in ere herstelt middels uw woorden om 21.37 uur, dan kan dat via de band terug geluisterd worden. Verder blijf ik toch een beetje hangen op de opmerking van mevrouw Verhoef, die

klip en klaar formuleerde wat ik eerder had aangedragen in mijn eerste termijn: wat is nou die longlist en wat is de shortlist? Die is er dus kennelijk helemaal niet. Dat vind ik toch wel bijzonder. De heer Jumelet verwees naar de lijst van de VNG. Dat we niet even de voorbeelden staccato hebben doorgelopen, zodat we daar uitspraken over konden doen. Ik kan hier nog uren over babbelen, maar ik heb maar 3 minuten, dat ga ik niet doen. Ik sluit af met de warme woorden van meneer Jumelet, dat ik dat aan het eind van mijn raadsperiode, als het goed is kom ik niet terug in de raad, dat ik deze woorden nog heb mogen krijgen, dat wij elkaar gevonden hebben. Het maakt mijn dag weer helemaal goed. Dank u wel.

De heer Van As, VVD: Misschien kunnen wij elkaar ook nog wel gaan vinden in deze vergadering. Allereerst dank aan de wethouder voor de beantwoording. Ik moet eerlijk zijn, ik had een vlammend betoog willen houden over: laten we dit een kans geven en laten we die vereenvoudiging omarmen. Koudwatervrees, ja, dat herken ik, dat heb ik ook, althans, ik heb het. Ik hoor net: nee. Maar ik heb het. Ik heb twijfel gekregen en dat vind ik niet prettig, dat is vervelend. Volgens mij is het zo, dat de heer Duk en ik hetzelfde begrijpen. Wat wij hier niet vast leggen onder een bindend adviesrecht en wat niet in de huidige plannen staat, dus wat er nog bedacht gaat worden en wat de omgeving en inwoners gaan indienen, dat gaat straks niet meer langs deze raad. Dat is precies dat ongemakkelijke gevoel dat we hebben met elkaar. Ik ben na de beantwoording er niet van overtuigd hoe die keuzes zijn gemaakt. Als ik oor: mooie afwegingen, het past bij Lansingerland. Waarom het dan past bij Lansingerland, dat heb ik eigenlijk niet gehoord en daarom is mijn gevoel wat ongemakkelijker geworden. Ook over de groengebieden, meerdere partijen hebben dat aangehaald. De wethouder maakt hier een vergelijking met hoofdgebouwen in de linten, maar ik zou inderdaad denken dat dit langs de raad zou gaan als daar een aanvraag voor binnen komt. Maar dan moeten die groengebieden toch ook genoemd worden in die gevallen onder het bindend adviesrecht? Ze zouden er juist in komen. Ik ben in verwarring en begreep dat gewoon niet goed meer. Over die klankbordgroep: ik heb niet zo'n duidelijke toezegging gehoord, maar die zou ik wel willen vragen, want ik schaar mij ook echt wel achter de woorden van mijn achterbuurman meneer Muis. Wij hebben dat enorm gewaardeerd en we zouden dat graag in ere herstellen. Ik zou dat graag scherp willen horen, graag. Die burgerparticipatie. Ik hoor het woord erken door de wethouder, maar ik hoor niet: wat dan nu, wat gaan we daar dan mee doen? Daar wil ik echt wat duidelijker van horen. Al met al was ik wat enthousiaster en dacht ik: we gaan het doen, we gaan evalueren. Maar wij maken als fractie een beetje een terugtrekkende beweging. Ik vind het ingewikkeld, zeg ik eerlijk, wat we hiermee aan moeten. Ik ben benieuwd of de wethouder daar in de tweede termijn nog op wil ingaan. Op de route vooral ook. Als wij dit niet gaan besluiten in de komende gemeenteraad, wat gaat er mis? Ik zie aan de ene kant wel dat we dit goed moeten regelen, zodat we klaar zijn voor die invoering. Aan de andere kant: welke ruimte is er? Alles in ogenschouw nemende in de bespreking hier, denk ik dat we het allemaal enorm kunnen waarderen als wij nog wat verder de diepte ingaan met elkaar en een klankbordgroep-bespreking in ieder geval. Wat mij betreft, als die ruimte er is, laten we dat dan alsjeblieft gaan doen met elkaar, dan komen we tot een stuk met elkaar waar we ons minder ongemakkelijk bij voelen. Dank u wel.

De heer Van Harn, CDA: In alles blijkt toch wel dat wij ons als commissie een soort van overvallen voelen. We zijn niet voldoende mee genomen en de betrokkenheid is er dus niet geweest. We hebben onze vragen niet eerder naar voren kunnen brengen en dat blijkt deze avond heel duidelijk. De wethouder heeft het over een stap in het diepe of koudwatervrees, maar dat is het niet. Ik zou het bijna om willen draaien: als u die woorden gebruikt, dan zou het juist moeten zijn om de mensen, die dat hebben, mee te nemen. Dat is nou precies waar het vanavond om draait. Dat is veel te weinig gebeurd en daarom voelen we ons niet senang bij het stuk dat nu voor ligt. Ik vind het ook jammer, dat de wethouder de klankbordgroep geen eer aan heeft gedaan. Ik was zelf ook lid van die klankbordgroep en ik deel het met de heer Muis en de heer Hoppenbrouwer, volgens mij hebben we een goed stuk werk met elkaar gedaan. We hadden dat graag voort gezet, maar de vorige wethouder is daarmee gestopt om ons daarin mee te nemen. Ik ben er ook zeker voorstander van om dit weer in het leven te roepen. U heeft het over stappen maken, ja, op deze manier valt dat niet mee. Zoals ook al eerder gezegd, u zegt: deze lijst is toegespitst op Lansingerland. Ik heb dat gevoel nog niet, ik houd hier nog steeds twijfels bij, waarom hier het getal 40 moet staan en bijvoorbeeld niet 15. Ik denk dat ik ga stoppen, anders ga ik herhalen wat al door andere commissieleden gezegd is. Al met al: het voelt onbevredigend. Dank u wel. De heer Hoppenbrouwer: Ik wil graag een beetje duidelijkheid van de heer Van Harn. Hij eindigt met: hij voelt ontevredenheid. Betekent dat, dat u het met mij eens bent dat het misschien handig is, meneer Van As was wat bescheidener, om het naar de tekentafel terug te brengen. De klankbordgroep, nogmaals, ik ben het met u eens, het was een geweldige samenwerking met de raadsleden van alle partijen. Om die tussenstap te maken, zodat de ambtenaren op 1 februari kunnen beginnen. De heer Van Harn: Ja, ik heb ook mijn twijfels om dit stuk zo naar de raad te brengen. Ik vraag me ook af hoe dat nu verder moet.

De heer Jumelet, WIJ: Ik luister ook naar mijn collega's natuurlijk. De heer Van Harn heeft het heel mooi verwoord. Ik wil toch zeggen, dat wij niet geregeerd willen worden door angst, maar wel door de gedachte dat wij hier een fundamenteel, principiële besluit nemen over de positie van de raad in het kader van de omgevingswet. We zijn hier ooit begonnen met 'de kracht van de raad', om dat maar weer eens af te stoffen. Ik vind het nou juist een voorbeeld van 'de kracht van de raad', want uiteindelijk willen wij als raad aan het stuur zitten en onze positie als kaderstellend vorm en inhoud geven. In die zin, dat zeg ik ook met een klein oog naar meneer Van As, voel ik niet zozeer de koudwatervrees of angst, maar meer in de zin van: wij moeten als raad positie bepalen in dit verhaal, omdat wij te maken hebben met ontwikkelingen, die onze inwoners raken. Wij moeten als gekozen vertegenwoordigers van de inwoners onze positie nemen en pakken. Ik vind ook, dat het voorstel niet voldragen is. We hebben ooit met elkaar het BOB-model afgesproken, beeldvorming, oordeelsvorming, besluitvorming. In wezen hebben we de eerst B van beeldvorming niet gehad, dat wil ik zo wel zeggen. We zitten nu in de oordeelsvorming. Ik vind het totaal niet rijp voor besluitvorming. Ik sluit een beetje aan op de vraag van de heer Hoppenbrouwer: we moeten even terugschakelen naar de beeldvorming. Wij willen als fractie daar zeker onze agenda voor vrij maken in januari om met elkaar nog eens heel goed die beeldvorming te doen, opdat wij in januari of februari wellicht in staat zijn om een raadsbesluit te gaan nemen, zodat de ambtenaren per 1 maart aan de slag kunnen met die uitkomst. Ik vind het overigens geen argument om te zeggen: de ambtenaren moeten van start op 1 januari. Dat heb ik in mijn eerste termijn ook al gezegd: tijdsdruk vind ik geen argument. Ik vind dat de inhoud voor gaat op tijdsdruk. Mijn oproep is dan ook aan de wethouder, de griffie zal beter weten hoe dat moet, mijn voorstel zou zijn dat dit voorstel wordt teruggenomen en dat wij in januari met de klankbordgroep bij elkaar komen, dit goed bespreken, dat het raadsvoorstel wellicht nog verrijkt wordt met wat vanavond genoemd is, een vergelijk tussen de huidige situatie en de toekomstige situatie, met afwegingen waarom tot deze zaak is gekomen, zoals het hier staat, en wellicht iets andere getallen. Mijn voorstel is toch: terug naar de tekentafel. Maar eigenlijk: terug naar de beeldvorming. Ik voorzie, als dit doorgaat naar de raad van 23 december, dat we daar een chaos creëren met amendementen, moties en toestanden en dat de schade voor dit voorstel groot zal zijn, dat er straks een geamendeerd voorstel ligt, waarvan het college zegt: hier zijn we niet gelukkig mee. Mijn oproep is echt: neem het terug, laten we terug gaan naar de beeldvorming en dan waarschijnlijk in februari opnieuw in de commissie en dan naar de raad. Dank u wel.

De heer Hofman, CU: Het groeiende gevoel van onbehagen van de heer Van As deel ik. Ik ging ook met een positief gevoel deze vergadering in. Ik begon eigenlijk tegen het einde van de termijn van de wethouder te twifelen of ik eigenlijk nog wel snap wat een buitenplanse omgevingsactiviteit is, waar we het vanavond over hebben. Even ingaand op het voorbeeld dat de heer Van As en de heer Van Harn aanhaalden, het voorbeeld van het groengebied waar een huis in gebouwd zou moeten gaan worden. Daarvan zegt de wethouder: dat kan helemaal niet, want dat is in strijd met het omgevingsplan. Dat is precies wat een buitenplanse omgevingsplanactiviteit kan behelzen. Twee dingen, ik heb even een willekeurige definitie opgezocht, er zijn twee varianten van een buitenplanse omgevingsplanactiviteit. Dat is een activiteit, waarvoor het omgevingsplan bepaalt dat er een vergunning nodig is, maar het volgens de beoordelingsregels niet mogelijk is om de vergunning te verlenen. Of een andere activiteit die in strijd is met het omgevingsplan. Volgens mij zit in dat tweede de crux van vanavond. Volgens mij heb ik de wethouder horen zeggen: dat tweede is helemaal niet aan de orde, dat komt sowieso naar u toe, beste raad, het gaat alleen om dat eerste, waarvan we zeggen: het college is bevoegd om daarin te besluiten, maar we hebben een aantal gevallen waarin we met zo'n omgevingsplanvergunning naar u toe komen als raad. Dat wil ik graag van de wethouder weten. Is het inderdaad zo, dat er buiten de lijst die hier voor ligt, ook nog een lijst is met zaken die in het omgevingsplan staan, die sowieso naar onze raad toekomen? Want daar ben ik vanavond een beetje de weg kwijt geraakt en ik wil graag weer op de goede weg komen. Dat was het.

De heer Van der Stad, D66: We begrijpen dat de wethouder en de ambtelijke organisatie snel stappen willen zetten, maar de eerste stap zou een duidelijk overzicht van de positie van de raad moeten zijn in de huidige en nieuwe situatie. Wij lezen in de stukken blijkbaar andere dingen dan de wethouder probeert uit te leggen. Participatie is een pijler, dat is niet iets om als laatste over een half jaar te doen. Naar aanleiding van de eerste termijn ziet D66 één conclusie en dat is het stuk terug naar de tekentafel dient te gaan. Zoals GL aangaf: vertrouwen is goed, maar controle is beter. Het gaat ook niet zozeer om vertrouwen in het college, maar om duidelijk onderscheid tussen rollen en bevoegdheden. Consistent beleid door eventueel later meer ruimte te geven aan het college op basis van snelle, frequente evaluaties. Zoals wij reeds aangaven in de eerste termijn zien we bij een verdere uitwerking graag de verplichte participatie gewogen worden op aanwijzen van bindend adviesrecht. Het voorbeeld van de gemeente Overbetuwe zien wij nog steeds als goed voorbeeld. Vanuit het college hebben we geen inhoudelijke beantwoording over vernomen waar D66 vatbaar voor is. We hebben een open vizier, maar we willen de suggestie mee geven om er nog eens goed naar te kijken. We willen een zorgvuldige invulling zien, wel snel, maar niet gedreven door snelheid. Daar wil ik het bij laten.

De heer Duk, GL: Laat ik het nog een keer duidelijk maken. De raad maakt volgens het raadsvoorstel gebruik van het bindend adviesrecht bij afwijking van het omgevingsplan d.m.v. een omgevingsvergunning. Dit wordt een buitenplanse omgevingsplanactiviteit genoemd. Dus niet bij uitbreidingsgebieden, waar al een omgevingsplan voor bestaat. De casussen waar wij het nu over hebben, zijn juist de plannen die buiten de omgevingsplannen vallen. Dus juist wel bouwen aan het lint, juist in het groen en vult u maar aan. Ik geloof dat de wethouder dit nog niet goed op haar radar heeft staan. De wethouder is niet ingegaan op het extreem late moment waarop dit voorstel wordt besproken. Nogmaals: waarom wordt dit stuk pas vanavond besproken als er zoveel stoom op de ketel staat. Het bevreemdt me ten zeerste, dat de ambtenaren dit wel nodig hebben, terwijl wij pas na 1 januari het gaan hebben over wanneer het college de uitgebreide procedure inzet. Let wel, dan ligt het ontwerp van de omgevingsvergunning 6 weken ter inzage en kan iedereen een zienswijze indienen. Daarna wordt een beslissing genomen over het al dan niet verlenen van een omgevingsvergunning. Dat lijkt me een grotere impact hebben dan datgene waar we het vandaag over hebben. Ik ben blij dat de wethouder haar beeld van de klankbordgroep heeft bijgesteld, al ben ik erg bang, dat zij een inkijkje heeft gegeven in hoe het ambtelijk apparaat of het college hierop terugkijkt. Overbetuwe heeft 49.000 inwoners en is een fusiegemeente van 3 gemeenten en maakt deel uit van een stadsregio en groeit jaarlijks met 500 inwoners en is dus absoluut een ontwikkelingsgemeente. Als u het mij vraagt, is dit zeer vergelijkbaar met Lansingerland. Als laatste. We kijken op essentiële punten af van het voorstel van de VNG. Het college had deze afwijkingen beter moeten onderbouwen en vooral met de raad moeten bespreken. Daarom roep ik de wethouder nogmaals op om de eer aan zichzelf te houden en dit stuk terug te trekken, in overleg met de klankbordgroep met een nieuwe te komen en wel zo snel mogelijk. Dit voorstel gaat het niet of nauwelijks halen, de raad en het college hebben altijd gezegd, dat dingen die met de omgevingswet te maken hebben we met zijn allen besluiten en dat we zoveel mogelijk eensgezind willen zijn. Laten we niet op het allerlaatste moment daarvan afwijken.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Ik was ook best positief gestemd bij aanvang van deze vergadering, maar ik voel me er net als de meeste andere woordvoerders niet beter bij. Zeker niet na de beantwoording van de wethouder. Andere fracties hebben geprobeerd e.e.a. te verhelderen, zoals GL en CU, dat hebben jullie heel goed gedaan, maar ik ben er nog niet gerust op, want ik begrijp het nog niet helemaal. Hoe gaan we dit nu vlot trekken? Toch weer de klankbordgroep in ere herstellen, lijkt me een heel goed plan, want ook wij vonden die klankbordgroep waardevol, we hebben echt goede sessies gehad. Het lijkt me belangrijk, dat we dan in die klankbordgroep allereerst met zijn allen precies helder krijgen wat er nu onder een buitenplanse activiteit wordt verstaan, zodat we het echt heel goed begrijpen. Dat we dan een lange lijst, die longlist opstellen met elkaar en samen proberen tot een shortlist te komen, want je kan nou eenmaal niet een superlange lijst maken. Wij gaan over de lengte van die lijst, zou ik zeggen. Die lijst kan wat mij betreft best door de tijd aangepast worden, want dat valt best uit te leggen aan de inwoners en dan ben je heus niet meteen een onbetrouwbare overheid. We willen juist graag goed zorgen voor de leefomgeving en dan moet er soms een item aan de lijst worden toegevoegd en soms blijkt toch dat een item overbodig is. Fracties hebben aangegeven, dat we die burgerparticipatie bij deze punten met bindend adviesrecht belangrijk vinden, maar dat de precieze invulling nog moet worden vastgesteld nadat de verordening burgerparticipatie is vastgesteld. Het is volgens mij heel duidelijk, dat we graag in het voorstel willen hebben, dat er iets over burgerparticipatie wordt gezegd, namelijk dat het gedaan wordt. Ik wil via de voorzitter nu vragen of het nuttig is om de wethouder inhoudelijk op alle punten weer te laten ingaan. Ik zou liever hebben dat het voorstel wordt teruggenomen en dat we allerlei punten in de klankbordgroep gaan bespreken. Ik ben ook heel benieuwd, ik ga nu afronden, hoe de andere fracties kijken naar de bespreking van het volgende agendapunt, het plan van aanpak omgevingsplan, want dat vormt qua lijstje van items, waar de raad wel of niet over gaat, precies het spiegelbeeld van het lijstje van het bindend adviesrecht. Kunnen we dat nu wel behandelen? Dank u wel.

De heer Van As: Ik maak misschien een klein beetje oneigenlijk gebruik van de interruptie. De oproep van mevrouw Verhoef om aan u als voorzitter te vragen of inhoudelijke beantwoording nodig is, daar zou ik toch willen vragen of het wel goed is om de wethouder te laten beantwoorden wat de implicaties zijn als wij dit niet gaan doen. Ik vind dat we dat wel met elkaar af moeten wegen. Ik kan me namelijk voorstellen in een uiterst geval als we niet zouden besluiten, dat we dan straks nergens meer over zouden gaan en dat wil ik ook voorkomen. Misschien is dat te scherp gesteld, maar laten we dat dan heel duidelijk hebben met elkaar.

De voorzitter: Ik beluister dat de commissie aangeeft: het moet terug naar de tekentafel, het moet meer diepgang krijgen, terug naar de klankbordgroep, we zijn niet volledig mee genomen, het is niet voldragen. Met andere woorden, ik concludeer dat u als commissie zegt: wij nemen het terug. De commissie wil dit dus niet verder behandelen. Terug naar de wethouder. Laten we de tijd ervoor nemen, opdat er een voldragen stuk komt, waar u als commissie een goed antwoord op kunt gaan geven. U weet: 1 juli gaat de omgevingswet zijn ingang vinden, hopelijk, je weet maar nooit, het is al een keer

doorgeschoven. De impact van het niet behandelen in de raad van december. Ik hoor u duidelijk zeggen dat de B van beeldvorming goed naar voren moet worden gebracht. Het tijdstip moet even afgestemd worden met de wethouder. De commissie neemt het nu niet aan en wil het niet naar de raad brengen, want men wil er nog nader over horen via beeldvorming en klankbordgroep. Dit is wat ik concludeer, wat u als commissie aangeeft. Ik wil van de wethouder horen wat de impact is en of het allemaal wel kan. De datum is 1 juli. Mevrouw Verhoef: Ik heb een punt van orde. Hoe zit het dan met de bespreking van het volgende punt? Gaat u daar iets over zeggen? Of gaat de wethouder daar iets over zeggen? De voorzitter: Het ligt in het verlengde van dit punt, dus ik ga ervan uit, dat de wethouder daar ook gelijk een antwoord op kan geven. Dat gaan we horen.

Beantwoording college

Wethouder Crossen: U vat al heel goed samen wat mijn conclusie ook was na de tweede termijn van de raad. Het is niet rijp voor besluitvorming. Moet ik het terug nemen? Ik heb altijd geleerd: het college stuurt iets naar de raad en de raad moet zelf besluiten of het rijp voor besluitvorming is. U besluit in deze commissie: niet rijp voor besluitvorming. Dat begrijp ik, dan gaat het terug. Eerst beeldvorming. De ambtelijke zorgen zijn beeldvorming januari, wanneer krijg je het dan terug in de raad? Gaat het dan over de verkiezingen heen, zadel je de nieuwe raad op met iets waarop ze zich moeten inwerken? Ik geef maar even het beeld, dat ik daarbij krijg. Dat ligt helemaal aan ons. Ik heb u duidelijk gehoord over klankbordgroep, dat heb ik in de eerste termijn al gezegd. Heel fijn om juist op die manier met elkaar na te denken over: wat betekent dit en wat betekent dit voor Lansingerland? Heeft het volgende agendapunt daar ook mee te maken? Ja, terecht, mevrouw Verhoef, dat spiegelbeeld herken ik ook. Het plan van aanpak zou je kunnen vaststellen, ik denk dat we daar mee door kunnen werken, zonder dat u het plan van aanpak direct vast stelt, dat de ambtenaren niet stil op hun handen hoeven te gaan zitten om hiermee verder te gaan, denk ik nu even, maar daar zullen we altijd over berichten. Het enige waar u nog over na zou kunnen denken, is de verordening commissie ruimtelijke kwaliteit, maar dat laat ik bij de voorzitter, want dat is beleidsarm overgezet. Op het moment dat die verordening is vastgesteld kan het college de leden, die op dit moment zitting hebben in de welstandscommissie opnieuw benoemen, dan zijn we ook op dat punt klaar voor de omgevingswet.

De heer Jumelet: Toch even over de planning. Ik kan me heel goed voorstellen, dat heb ik ook in mijn tweede termijn aangegeven, we hebben er natuurlijk alle belang bij, de heer Van As zal er misschien ook een vraag over stellen, maar ik kan me voorstellen, dat we afspraken zouden kunnen maken om in januari de beeldvorming te doen en dan in februari, de laatste raad voor de verkiezingen, dat we met elkaar afspreken dat we ernaar streven om in de raad van februari dit agendapunt af te doen. Dat zou ik ook heel reëel vinden. Ik kijk even naar de commissie, maar ook naar de wethouder, de handreiking: kunnen wij met elkaar afspreken dat we in januari een beeldvorming doen en in februari de oordeelsvorming en besluitvorming? Wethouder Crossen: Mijn instructie zegt dat 11 januari de uiterste datum is voor de laatste vergadering voor de verkiezingen. Om in februari wat aan te leveren, moet het dus helemaal klaar zijn op 11 januari. Ik geef u dit mee, dit is het schema dat we met de griffie hebben afgesproken. De heer Jumelet: Volgens mij gaan we over onze eigen agenda, toch? Als wij met elkaar afspreken dat dit de route is, dan denk ik dat dit de route zou kunnen zijn. Wethouder Crossen: Ik geef mijn instructies maar even. De heer Jumelet: Ik kijk ook even naar de raad. Als wij dit met elkaar vinden, dan denk ik dat wij ook die route kunnen afspreken qua termijnen, daar moeten we een klein beetje soepel in zijn. De voorzitter: Uw oproep is helder. Laten we even kijken wat er tot de mogelijkheden behoort. Dit item is sowieso niet rijp voor bespreking. Laten we er de tijd voor nemen om dit tot een voldragen besluit te laten komen. Dat is mijn oproep aan u wel. Er moet geen druk op zitten van: we moeten dit en we moeten dat. Natuurlijk, we zitten met een gemeenteraadsverkiezing, maar laten we wel even kijken wat tot de mogelijkheden behoort. Ik zit in de agendacommissie, we gaan kijken wat er tot de mogelijkheden behoort. Uw oproep is helder. De heer Van As: Ik vind het wel belangrijk, ik wil wel even zeker weten, dat dit geen implicaties gaat hebben, waar we straks door verrast zijn. Ik weet niet of de wethouder daarop kan reageren. Is er een uiterste datum wanneer we dit geregeld moeten hebben? Of kan dit in augustus nog komen? De voorzitter: Ik mag er zelf wat van melden. Van 1 juli verwachten wij dat dat de ingangsdatum is, maar je weet maar nooit. We zullen kijken wat tot de mogelijkheden behoort, ervan uitgaande dat zeker 1 juli, tenzij. De heer Van As: Ik heb er een onbehaaglijk gevoel bij, of er niets mis gaat. Dat wilde ik benoemd hebben. Dan heb ik alle vertrouwen in u als lid van de agendacommissie, dat u dit goed bespreekt en ervoor zorgt dat het geagendeerd wordt. Volgens mij gaan we zelf over de agenda, ik kan me niet voorstellen, dat het niet goed komt. De voorzitter: Het klopt, wij gaan over de agenda, wij van de agendacommissie zijn daar ook van en ik ben daar lid van. We houden alles scherp in de gaten, maar niets onder druk.

6.e Plan van aanpak omgevingsplan 2022-2029

De voorzitter: Dit punt schuift door.

6.f Verordening Commissie Ruimtelijke Kwaliteit

De voorzitter: Dit punt gaat over welstand, erfgoed, leden van de commissie. Wilt u dat wel besproken hebben? Ja? Oké. De heer Van As, VVD: Ik heb een ander ongemakkelijk gevoel. Ik weet niet of partijen lange woordvoeringen gaan hebben, dat kan ik niet inschatten, maar ik wil heel even naar het toilet. Ik wil graag vragen of we kunnen schorsen, want ik wil niets missen van de beraadslaging. De voorzitter: Vooruit, 5 minuten. Ik weet niet of iemand koffie wil halen voor zichzelf. Over 5 minuten gaan we verder.

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering. We kunnen over dit onderwerp van gedachten wisselen, omdat hier dezelfde bevoegdheden blijven. Het krijgt een andere naam. Het gaat over het welstandsgebeuren en het erfgoedgebeuren. Het e.e.a. gaat zijn beslag krijgen bij de inwerkingtreding van de omgevingswet.

De heer Hoppenbrouwer, L3B: De taken en de bevoegdheden van de huidige monumenten- / welstandscommissie komt straks bij de inwerkingtreding van de omgevingswet te vervallen van rechtswege zelfs. Ter continuering van die advisering moet de gemeente een nieuwe gemeentelijke adviescommissie instellen. Eigenlijk kunnen wij heel veel vinden, maar het is appeltje eitje. Het is wel bijzonder, dat vooral die welstandscommissie, de nut en noodzaak discussie die de afgelopen jaren heeft plaats gevonden, is komen te vervallen. Immers, om de regeldruk te verminderen is in 2009 in de Tweede Kamer al gesproken over het voorstel om het advies van een welstandscommissie niet meer verplicht te stellen als raad. Door deze verplichte oplegging van de rijksoverheid wordt dat weer in ere hersteld. Ik had het even over die regeldruk. Het is misschien een onmogelijke vraag voor de wethouder, maar heeft ze enig zicht op wat werkdruk voor deze commissie gaat betekenen? Als dat niet kan, heb ik daar alle begrip voor, maar ik ben benieuwd of daar over nagedacht is. Wij hebben een welstandsnota, waar criteria in staan waar de commissie zijn advies op baseert. Is hiermee nou ook de nota komen te vervallen? Zo ja, op welke criteria gaan zij dat dan beoordelen? Verder een persoonlijk dingetje. Die hele welstandscommissie, in de fractie denken we er heel verschillend over. De één vond dat we hem moesten handhaven en de ander zei: helemaal weg. Ik blijf toch van mening, dat ik er wel een voorstander van ben, omdat ik soms zulke wereldvreemde keuzes in ons dorp zie, dat ik denk: hoe hebben we dit ooit kunnen goedkeuren? De vraag is dan: hoe gaat die nieuwe commissie straks die wereldvreemde keuzes ondervangen? Is dat ooit te ondervangen? Een laatste opmerking. Er is een handreiking van de VNG, waarbij er een overzicht is van wat was en wat het wordt. Is het mogelijk om aan dat overzicht een couleur locale overzicht op te stellen? Wat betekent het voor ons, wat het was en wat het vanaf 1 juli wordt. Zitten er verschillen in? Het is in zijn algemeenheid advies, gelet op de discussie net, dat we het een beetje in kaart moeten brengen, omdat dat ons helpt. Dat waren mijn vragen.

De heer Van As, VVD: Hier kunnen we kort of lang over praten, wij doen dat graag kort. Belangrijk dat het goed geregeld wordt bij de invoering van de omgevingswet en dat wordt het, getuige dit voorstel. Ik wil nog wel graag reageren op de heer Hoppenbrouwer, althans, die triggert mij m.b.t. het fenomeen welstandscommissie. Ik ken in mijn vrienden- en kennissenkring een aantal architecten. Wat ik heel vaak hoor: dat zijn de slagers die hun eigen vlees keuren. Dat is ook een beetje hoe ik ernaar kijk, ik ben niet overmatig enthousiast over het concept, maar we moeten het wel goed regelen met elkaar. Voor ons kan dit als een hamerstuk naar de raad, tenzij één van de andere partijen nog komt met een aanvulling of aanpassing, maar als ik dat niet hoor, kan het voor ons als een hamerstuk. Dank u.

De heer Van Harn, CDA: We hebben vanavond lang gesproken over het bindend adviesrecht omgevingswet. We hebben er lang over gesproken, maar hier hoeven we niet lang over te spreken. Dit kan hier heel kort. Er staat in: met dit voorstel continueren en formaliseren wij de huidige werkwijze. Ik heb enige ervaring, wanneer de welstandscommissie in de commissie ruimte werd behandeld, dan was dat meestal een formaliteit, een hamerstuk, ook al was ik het daar niet altijd mee eens. Voor mij is het nu vanavond wel een hamerstuk. Dank u wel.

De heer Jumelet, WIJ: De welstandscommissie, straks de commissie ruimtelijke kwaliteit, zal altijd voor- en tegenstanders kennen. Aan de andere kant: we mogen blij zijn dat we een fatsoenlijke ruimtelijke ordening hebben en dat de beeldkwaliteit toch redelijk op orde is. Ik zou wederom de heer Hoppenbrouwer de hand kunnen reiken, de liefde bloeit helemaal op, blijkbaar. Mijn fractie kan zich heel goed vinden in dit voorstel. Wij hopen van harte dat deze commissie ruimtelijke kwaliteit ook in de toekomst juist op iconische wijze onze beeldkwaliteit kan helpen vorm geven. Op het moment dat je in Lansingerland bent wil je zien dat we in Lansingerland zijn en niet dat we in elk willekeurig ander dorp of stad zouden kunnen zijn. In die zin zie ik het ook als een uitdaging om de ruimtelijke kwaliteit een

impuls te geven. Ik hoop van harte dat deze commissie daaraan kan bijdragen. Wij zullen van harte dit voorstel steunen. Dank u wel. Het kan een hamerstuk zijn.

De heer Hofman, CU: Ik ga proberen om nog korter te zijn dan mijn voorgangers. Het is een hamerstuk voor ons.

De heer Van der Stad, D66: Wij kunnen instemmen met de verordening commissie ruimtelijke kwaliteit bij aanvang van de omgevingswet. D66 ziet het belang van aspecten, zoals het cultureel erfgoed, architectonische kwaliteit van bouwwerken, stedenbouwkundige kwaliteit en kwaliteit van natuur en landschap. Ook wij willen gelijk aan het college vragen dit beleidsneutraal in te voeren ten behoeve van een goede omgevingskwaliteit. Dank u wel.

De heer Duk, GL: Ik ben blij, dat ik niet in België woon met roze huizen, waar een paars huis naast staat, waar dan weer Griekse of Romeinse pilaartjes voor staan. Deze commissie, die we hier bespreken, hoedt ons daarvoor. Het is dus voor ons een hamerstuk.

De heer Xhemaili, PvdA: Ik onderschrijf de woorden van de heer Duk en de heer Van der Stad. Voor ons ook een hamerstuk.

De voorzitter: Er zijn nog vragen van de heer Hoppenbrouwer. Wat gaat er allemaal per 1 juli gebeuren? En nog een vraag m.b.t. de welstandsnota.

Wethouder Crossen: Die had ik ook genoteerd. De welstandsnota valt onder het overgangsrecht, dus zolang wij geen nieuwe nota vast stellen, die dan vast een andere naam heeft, blijft die gelden als we de commissie ruimtelijke kwaliteit op orde hebben. U vroeg ook naar de regeldruk. Wat wordt de werkdruk voor deze commissie meer met de nieuwe omgevingswet? Dat weet ik inderdaad niet. Zullen we die als technische vraag noteren? Ik weet niet of er een antwoord op te geven is, maar dat is ook een antwoord, als we dat niet weten. Een was/wordt overzicht. Het is puur technisch, beleidsarm, er verandert niets, dus ik zou u willen voorstellen op dit moment dat voor kennisgeving aan te willen nemen en op dit moment niet het debat was/wordt neer te zetten, omdat er geen verschillen zijn, behalve de nieuwe woorden die de omgevingswet ons voorschrijft. Dank.

Tweede termijn

De heer Hoppenbrouwer, L3B: De wethouder heeft mijn vraag beantwoord, het lijkt me netjes als ik daar even op reflecteer. De regeldruk hoeft u niet als technische vraag te beantwoorden, ik denk dat dat een soort bezigheidstherapie wordt. Het ging mij om het bewustzijn, even los wat je van welstand vindt, dat er ook in de Tweede Kamer een hele discussie was over de werkdruk. Ik denk dat we het qua capaciteit goed moeten monitoren, maar dat is een interne aangelegenheid. Blij te horen, dat de welstandsnota blijft totdat wij iets anders hebben bedacht, dus dank daarvoor. Ik trek mijn verzoek om couleur locale als het gaat om een overzicht van was/wordt inderdaad in. Als u zegt dat het beleidsarm is en dat het alleen maar andere woorden zijn, bestemmingsplan is omgevingsplan geworden, dan moet ik dat even geloven. Ik had het zelf iets anders geïnterpreteerd, maar ik vertrouw erop. Dan rest mij ook mij aan te sluiten bij de rest van de raad, dat het een hamerstuk is.

De voorzitter: Ik beluisterde bij de andere fracties ook een hamerstuk. Met andere woorden: een hamerstuk bij deze. Dat ging vlotjes.

7a. Actualiteiten uit het college

De voorzitter: U heeft een aantal rapportages gekregen. Ik moet u melden, dat de heer Fortuyn helaas afwezig is vanavond.

De heer Muis, D66: Ik houd er rekening mee, dat de heer Fortuyn er niet bij is, maar ik wilde toch even genoemd hebben dat het fijn is dat er zicht is op een oplossing voor de geluidsschermen langs de N209 Bleiswijk en dat er op korte termijn een bewonersbijeenkomst gaat komen, neem ik aan, dat is heel fijn. Dan station Rodenrijs. We lezen dat dat duurder gaat uitpakken, financiële overschrijdingen, ambtelijke uren extra, en dat die consequenties bij de zomerrapportage 2022 verklaard gaan worden aan de raad. Dat lijkt me een beetje laat, dus ik hoop dat wethouder Fortuyn daar eerder indicatief al iets over kan zeggen, zodat we weten wat de orde van grootte is wat ten laste van de gemeente Lansingerland komt en wat de MRDH dus niet gaat betalen. Dan ook graag, als we toch een notitie maken voor de heer Fortuyn, het participatieproces luchtvaartbesluit Rotterdam The Hague Airport, we zouden graag de planning, die wordt genoemd van het participatieproces 2022, ontvangen. Ik denk dat de hele commissie die wel wil krijgen als die er is. Dank u wel.

Wethouder Crossen: De vragen neem ik mee. Ik heb van wethouder Fortuyn nog wel een boodschap mee gekregen over de geluidsschermen, die de heer Muis noemde. U heeft daar informatie over gekregen bij de stukken. De heer Fortuyn wil graag deze commissie laten weten, dat de provincie laat weten, dat er nog wat vertraging zit bij de geluidsschermen. Dat gaat over iets ingewikkelds, iets technisch, wat ik niet helemaal kan duiden. Maar dat er bij de geluidsschermen helaas weer wat vertraging zit. De sluitingsdatum zal verschoven worden voor de aanbesteding. Dat is goed om er bij te weten. Ik had van mevrouw Arends ook een opmerking mee gekregen, maar ik wacht even tot u mij daar de gelegenheid voor geeft.

De heer Van As, VVD: Een vraag over dit punt, de voortgang geluidsschermen N209. Allereerst even over de brief aan de inwoners. Ik vind die weinig informatiewaarde hebben. Er staat ook verder geen planning in. Volgens mij kunnen inwoners echt niet weten waar ze aan toe zijn. Ze worden het zat, dat weet ik ook, dus ik ben benieuwd wat de planning verder is en de bewoners informeren. Daar zou ik graag een reactie op willen krijgen van de wethouder. Ik heb begrepen dat er op 22 januari aanstaande een gesprek is met de provincie hierover. Volgens mij zijn er 3 partijen aan zet: gemeente, provincie en het waterschap. Ik zou de oproep willen doen, daar wil ik ook een reactie op vragen van de wethouder, om alle partijen dan ook aan tafel te krijgen, zodat er een keer spijkers met koppen geslagen kunnen worden. Dat zijn de vragen, die ik aan de wethouder heb en ik ben benieuwd naar de beantwoording. Wethouder Crossen: Ik zou willen voorstellen, dat deze vraag via de griffie beantwoord wordt aan de raad. De voorzitter: U krijgt op termijn X het antwoord, het wordt voorgelegd aan de heer Fortuyn.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Wethouder Crossen had van wethouder Fortuyn blijkbaar een bericht mee gekregen voor ons: er zit vertraging bij de geluidsschermen. Er was in het memo, neem ik aan, dat zij heeft ontvangen van de heer Fortuyn een lijstje met technische punten. Ik ben heel nieuwsgierig toch wel naar die technische punten. Als de wethouder dat niet kan voorlezen, dan zou ik dat graag op schrift ontvangen. Dank u wel. Wethouder Crossen: Ik heb een heel summier bericht gekregen, maar ik vraag om ook dit mee te nemen in de beantwoording.

Wethouder Crossen: Mevrouw Arends, de wethouder, vraagt u dit te vertellen, zij heeft gezegd: goed nieuws. Er is geen beroep ingesteld tegen het vastgestelde bestemmingsplan voor locatie Treurniet. De ontwikkelaar is inmiddels zijn aanvraag omgevingsvergunning aan het voorbereiden. Dit leek ons nieuws om ook direct met u te delen. Dank u wel.

7b. Actualiteiten uit de commissie

De voorzitter: Daar nog iemand over? Nee, ik zie niets.

7c. Verbonden partijen

De voorzitter: Daar nog iets van te melden? Ook daar niets over.

8. Rondvraag en sluiting

De voorzitter, om 22.50 uur: De rondvraag hebben we 7 december al gehad. Ik kom nu tot de sluiting van deze vergadering. Het was een lange zit, het was een fors onderwerp. Het wordt nu weer opgepakt en het komt zeker in één of ander gremium weer terug. Ik dank u voor uw inzet, we gaan weer over tot de orde van de dag. Nog een prettige avond, het is nog geen elf uur, dus u heeft nog iets aan uw avond. Tot de volgende keer.

Verslag opgesteld door Marianne Jansen, Lothassa Secretarie, met behulp van geluidsoptname.